

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1996 ΑΡ. ΦΥΛ. 270 ΔΡΧ. 150

ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΩΝ ΜΠΛΟΚΩΝ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Απομονώνονται οι πραξικοπηματίες μέσα στο λαό, αλλά επιβάλλουν κατάσταση πολιορκίας στη Θεσσαλία

Με το νέο του αποκλεισμό των εθνικών δρόμων σε μεγάλη κλίμακα ο σοσιαλφασισμός επιχειρεί ένα μεγάλο βήμα προς την πολιτική εξουσία. Η προηγούμενη μεγάλη του απόπειρα ήταν το κίνημα των φοροφυγάδων το Μάρτη του 1995. Τότε τέθηκε επικεφαλής της πλούσιας θεσσαλικής αγροτιάς, που διαμαρτυρόταν για τη φορολόγησή της με αντικειμενικά κριτήρια, το ψευτοΚΚΕ με ηγετικό στέλεχος το μεγαλοϊδιοκτήτη αστικής γης Πατάκη.

Ο αποκλεισμός του '95 ήταν μια συνδικαλιστική και πολιτική ήττα για το ψευτοΚΚΕ που τσακίστηκε κάτω από τη γενική λαϊκή κατακραυγή και από τη σταθερή πολιτική στάση του αυτοδυναμικού τότε ΠΑΣΟΚ.

Η βασική αιτία για εκείνη την ήττα ήταν ότι η τότε κυβέρνηση ξεσκέπασε πολιτικά τον αντιδραστικό χαρακτήρα του βασικού αιτήματος, που ήταν η φοροαπαλλαγή, πράγμα που έφερε τους σοσιαλφασιστές σε εξαιρετικά δύσκολη θέση, αφού και τους απομόνωσε και, κυρίως, διέσπασε το μέτωπο των πλούσιων με τους φτωχούς αγρότες.

Όμως με τα μπλόκα του 1996 ο σοσιαλφασισμός αντεπιτίθεται ενάντια σε έναν πολύ πιο αδύναμο πολιτικά αντίπαλο, δηλαδή σε ένα ΠΑΣΟΚ πολύ βαθύτερα διαβρωμένο από τις σοσιαλφασιστικές δυνάμεις. Αυτό το ΠΑΣΟΚ ούτε μπορεί ούτε θέλει -σε ένα μεγάλο μέρος του- να αντιτάξει πολιτική απάντηση στο επίπεδο των αιτημάτων με τα οποία είναι καλυμμένη η σοσιαλφασιστική επίθεση. Έτσι τρεις και πάνω βδομάδες μετά τον αποκλεισμό, όπου η κνίτικη συμ-

μορία της Λάρισας συνεχίζει να κρατάει όμηρο όλη τη χώρα, και ενώ η λαϊκή οργή ενάντια στους σοσιαλφασιστές είναι ασύγκριτα δυνατότερη απ' ό,τι το '95, το καθυστερημένο κοινωνικό σώμα που ακολουθεί τη συμμορία της Λάρισας δεν έχει υποστεί σοβαρό οργανωτικό ρήγμα.

Αυτή η νέα κατάσταση στο επίπεδο της κυβέρνησης δίνει μια μεγάλη άνεση στους σοσιαλφασιστές, που αξιοποιούν στο έπακρο τους νέους πολιτικούς συσχετισμούς πάνω στους οποίους έχουν θεμελιώσει τη στρατηγική της αντεπίθεσής τους.

Γιατί τώρα έχουν πιο σταθερά μαζί τους απ' όσο πριν την εβερτική ΝΔ, ενώ η φιλοευρωπαϊκή τάση Μητσοτάκη είναι αμήχανη και διασπασμένη. Από την άλλη, υπάρχει τώρα ένα εθνικοσοσιαλιστικό ΔΗΚΚΙ που δεν υπήρχε το '95 και ένας ΣΥΝ που τότε δεν ήταν στη Βουλή, οπότε σχηματίζεται ένα σταθερό μέτωπο πολιτικής κάλυψης του αποκλεισμού.

Αυτά δε σημαίνουν ότι το ψευτοΚΚΕ “παίζει” μόνο του, απλά τώρα “παίζει” πολύ πιο εύκολα απ' ό,τι παλιότερα. Η δυνατότητα μιας στρατηγικής νίκης είναι άλλωστε που κάνει το ψευτοΚΚΕ να δίνει πιο λυσσασμένα την πάλη του. Αν πραγματικά αυτό το πιο διεφθαρμένο, ξενόδουλο και φασιστικό απ' όλα τα κόμματα κερδίσει αυτό το γύρο, τίποτα δε θα μπορεί να αντισταθεί στη γενικότερη σοσιαλφασιστική προέλαση για την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας. Πραγματικά, δύσκολα θα μπορέσουν να διαμορφωθούν καλύτεροι πολιτικοί όροι για έναν τέτοιας κλίμα-

κας βιασμό μιας χώρας και ενός λαού, βιασμό των συνειδήσεων, βιασμό της κοινωνικής και οικονομικής ζωής, σαν αυτόν που επιχειρεί τώρα ο σοσιαλφασισμός στην Ελλάδα.

ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΚΡΑΥΓΗ

Όμως αυτοί οι ευνοϊκοί όροι για το σοσιαλφασισμό δεν προαναγγέλλουν μια νίκη του, και ακόμη περισσότερο μια εύκολη νίκη, αλλά, αντίθετα, προσδιορί-

ζουν την τρομαχτική σκληρότητα αυτής της τόσο κρίσιμης αναμέτρησης. Γιατί όσο και αν είναι παράλυτη η κορυφή της κοινωνίας, δηλαδή η πολιτική εξουσία της ελληνικής αστικής τάξης γενικά, όσο άθλια και προσκυνημένα είναι τα κόμματά της κι ακόμη όσο κι αν λείπει ένα ισχυρό δημοκρατικό κόμμα που να εκπροσωπεί την πρόοδο σ' αυτή τη χώρα, άλλο τόσο είναι βαθιά η υπόκωφη γενικευμένη απέχθεια και αντίσταση του λαού

στον αποκλεισμό. Χάρη σ' αυτή τη γενικευμένη απέχθεια και αντίσταση μπορούν άλλωστε να εκδηλώνονται οι μειοψηφικές αλλά καιρικές αντιστάσεις μέσα στην αστική τάξη, όπως αυτές εκφράζονται από τους κατά τα άλλα αμαρτωλούς Τζουμάκα, Καστανίδα, Παπαντωνίου μέσα στο ΠΑΣΟΚ ή από τους Μάνο και Ράλλη μέσα στη ΝΔ.

Η αληθινή πηγή της αντίστα-

συνέχεια στη σελ. 2

ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΩΝ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΩΝ ΕΦΕΔΡΕΙΑ ΤΩΝ ΜΠΛΟΚΩΝ

Μια από τις άδικες πλευρές του προϋπολογισμού είναι η αύξηση της φορολογίας από 8% σε 15% στα εισοδήματα των ναυτεργατών. Εισοδήματα που στη μεγάλη τους πλειοψηφία στα κατώτερα πληρώματα κυμαίνονται γύρω στις 150.000 δρχ.

Η αδικία αυτή είναι που έχει ξεσηκώσει την αγανάκτηση των ναυτεργατών και έχει προκαλέσει την απεργιακή τους κινητοποίηση. Οι ναυτεργάτες μέσα από τον αγώνα τους πρέπει να προστατεύσουν το εισόδημά τους, ιδιαίτερα στα κατώτατα πληρώματα, και να απαιτήσουν να παρθεί πίσω το ληστρικό αυτό μέτρο της κυβέρνησης.

Όμως η κυριαρχία των αντιδραστικών πολιτικοσυνδικαλιστικών δυνάμεων μέσα στα ναυτεργατικά συνδικάτα προσπαθεί να στρέψει τη δίκαιη αγανάκτηση και τη

θέληση για αγώνα σε άλλες κατευθύνσεις. Επικεφαλής αυτών των αντιδραστικών δυνάμεων είναι το ψευτοΚΚΕ.

Το κόμμα αυτό του σοσιαλφασισμού προσπαθεί να χρησιμοποιήσει τους ναυτεργάτες σε μια εφεδρεία του αποκλεισμού της χώρας από τα “μπλόκα των αγροτών”.

Μέσα από τον πραξικοπηματισμό που προσπαθεί να επιβάλει στον απεργιακό αγώνα, σαν την παρεμπόδιση του πλοίου με το ιταλικό πλήρωμα στην Ηγουμενίτσα και το “μπλόκο” στην Κεφαλονιά, προσπαθεί αυτή την περίοδο να χρησιμοποιήσει την απεργία των ναυτεργατών για το κλείσιμο των θαλάσσιων συγκοινωνιών, που θα αποτελούσαν εναλλακτική λύση στο κλείσιμο των δρόμων.

Μια τέτοια τακτική από τη μεριά του ψευτοΚΚΕ είναι καταστροφική για το ναυτεργατικό κίνημα,

γιατί έτσι απομονώνεται από το λαό και μετατρέπεται από ένα δίκαιο απεργιακό αγώνα για την υπεράσπιση του ψομίου των ναυτεργατών σε μια εφεδρεία των ομάδων κρούσης του σοσιαλφασισμού.

Το δημοκρατικό ναυτεργατικό κίνημα, για να συσπειρώσει τον εργαζόμενο λαό, για να τον εκφράσει στις διεκδικήσεις του και να μπορέσει να ανατρέψει την επίθεση ενάντια στους ναυτεργάτες, πρέπει να καταδικάσει τα μπλόκα του σοσιαλφασισμού και να απορρίψει κάθε μορφή πραξικοπηματισμού μέσα στις γραμμές του. Ταυτόχρονα πρέπει να διασφαλίσει εκείνες τις λίγες γραμμές θαλάσσιας επικοινωνίας που παρακάμπτουν τα σκληρά και στρατηγικά μπλόκα του σοσιαλφασισμού.

ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΩΝ ΜΠΛΟΚΩΝ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 1

σης βρίσκεται μέσα στην κατακραυγή των χιλιάδων και εκατοντάδων χιλιάδων οδηγών και επιβατών κάθε είδους αυτοκινήτου, που ήταν ο αποφασιστικός παράγοντας που διέλυσε όλα τα μικρά περιφερειακά μπλόκα. Αυτά τα μπλόκα ήταν αδύνατο να αντέξουν τις βρισιές και τις κατάρτες, αλλά και τις απειλές ως τη χειροδικία χιλιάδων και εκατοντάδων χιλιάδων πραγματικά αγανακτισμένων οδηγών και επιβατών. Εννοείται ότι ποτέ μια Παπαρήγα δε θα ομολογούσε κάτι τέτοιο και ήταν πολύ φυσικό που απόδωσε το σπάσιμο των περιφερειακών μπλόκων με ασύλληπτο θράσος στην τρομοκρατία (!) της κυβέρνησης, την ώρα που δεν υπάρχει ως αυτή τη στιγμή καμία άλλη τρομοκρατία εκτός από εκείνη των μπλόκων. Βέβαια, σε ένα μεγάλο βαθμό μπορεί να ισχύει ο δεύτερος ισχυρισμός των σοσιαλφασιστών, ότι δηλαδή μερικά μπλόκα σπάσανε επειδή δόθηκαν ανταλλάγματα από την κυβέρνηση σ' αυτούς που τα κρατούσαν, όμως κανένα λόγο δεν είχαν αυτοί που τα κρατούσαν να διαλυθούν αφού θα μπορούσαν να περιμένουν για πολύ μεγαλύτερα ανταλλάγματα όσο υπήρχαν τα μπλόκα της Θεσσαλίας.

ΤΟ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟ ΚΡΑΤΙΔΙΟ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ

Είναι φανερό ότι από την πείρα του '95 το ψευτοΚΚΕ δε στήριξε τη στρατηγική του στα δεκάδες περιφερειακά μπλόκα, παρόλο που πάλεψε σκληρά για να κρατήσει μερικά από αυτά, αλλά στα μπλόκα της Λάρισας. Εκεί είχε και το μικρό του κομματικό στρατό όλης της Θεσσαλίας και ένα δικό του κομμάτι της πλούσιας αγροτιάς και μια πολυάριθμη μικρομεσαία πλέμπα, που, χτυπημένη όπως είναι, τρέχει πίσω από την πλούσια αγροτιά για να κερδίσει ψίχουλα. Αυτό το μικρό φασιστικό καθεστώς Πατάκης, που ασφαλώς θα ανδράθηκε όταν αποδείχτηκε η αληθινή πολιτική του ισχύς μέσα στους αγρότες της Θεσσαλίας στον αποκλεισμό του '95, δεν υπήρχε πουθενά αλλού εκτός από τη Θεσσαλία. Άλλωστε οι κνίτες δε δέχτηκαν να περιλάβουν στη Συντονιστική τα δεκάδες μικρά νέα μπλόκα που ξεπετάχθηκαν στις πλάτες των μεγάλων μπλόκων της Θεσσαλίας και πρόβηλαν τα δικά τους ειδικά αιτήματα, ακριβώς για να μπορούν να ελέγχουν τη Συντονιστική μέσα από τις συγκεντρωμένες κομματικές τους δυνάμεις. Ωστόσο τους ενδιέφερε πολύ να κρατήσουν τα περιφερειακά μπλόκα, γιατί αυτά προκαλούσαν την ασφυκτική, πελώρια οικονομική και πολιτική πίεση στη χώρα. Είναι χαρακτηριστικό ότι έστειλαν

μέλη τους από τον Πειραιά να κρατήσουν ένα στρατηγικό αλλά αδύναμο μπλόκο στη Νεμέα φωνάζοντας το σύνθημα "Εργάτες, αγρότες, μια φωνή, μια γροθιά". Όμως και το μπλόκο αυτό κατέρρευσε, γιατί το ψευτοΚΚΕ στην Κορινθία είναι πολύ αδύναμο και η οργή των οδηγών μεγάλη. Το μόνο περιφερειακό μπλόκο που κατάφερε να κρατήσει το ψευτοΚΚΕ ήταν αυτό του Αιγίου. Αυτό είναι στρατηγικής σημασίας, γιατί κόβει το δρόμο προς την Πάτρα, δηλαδή προς την Ιταλία και την Ευρώπη, και ο σοσιαλφασισμός το υποστήριξε με τραμπούκους από την Πάτρα και με λοστούς όταν θέλησαν να το σπάσουν οι φορτηγατζήδες στην αρχή της απεργίας των ναυτεργατών.

Το ίδιο κράτησε και το μπλόκο των Μαλγάρων, για να φράξει το δρόμο της Θεσσαλονίκης προς το νότο. Έτσι έμειναν τα μπλόκα της Θεσσαλίας με κύριο εκείνο της "Βιοκαρπέτ" να δώσουν τη βασική μάχη. Η Παπαρήγα δεν ανέβηκε εκεί τυχαία μόλις έσπασαν τα περιφερειακά μπλόκα.

Τα μπλόκα της Θεσσαλίας έχουν μια πολλαπλή αποστολή: Η μία είναι να συγκροτήσουν μια πολιτική βάση σοσιαλφασισμού στο κέντρο της χώρας, για να ενισχύουν και να ενθαρρύνουν κάθε υποτιθέμενο ταξικό κίνημα τύπου "ομηρίας πληθυσμού". Αναφερόμαστε εδώ στα πραξικοπηματικά κινήματα μειοψηφίας στην Κοινή Ωφέλεια και στους συγκοινωνιακούς αποκλεισμούς κάθε είδους ή τις καταλήψεις που δεν εκφράζουν μαζικές διαθέσεις. Κοινός πολιτικός στόχος όλων αυτών των "κινήματων" αντιδραστικού μικροαστικού ή γραφειοκρατικού τύπου είναι η ακύρωση κάθε ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας και η άνοδος στην εξουσία ακόμα πιο ακραίων φιλορώσικων και εθνικιστικών δυνάμεων.

Η δεύτερη αποστολή των θεσσαλικών μπλόκων είναι να μετατρέψουν το ψευτοΚΚΕ σε κατεξοχήν πολιτικό εκφραστή της μεσαιάς και πλούσιας αγροτιάς όχι μόνο στη Θεσσαλία, αλλά σε όλη τη χώρα.

Η τρίτη είναι να μετατραπεί όλη η Θεσσαλία σε ένα φέουδο στο οποίο το ψευτοΚΚΕ θα μπορεί να κηρύσσει όποτε θέλει κατάσταση πολιορκίας, ενώ ο στρατιωτικός διοικητής Πατάκης θα ελέγχει την είσοδο και έξοδο από την περιοχή προσώπων και εμπορευμάτων. Έτσι, μέσα από ένα διαρκή εκβιασμό θα διαμορφώνεται στη θεσσαλική, ιδιαίτερα τη λαρισινή, κοινωνία ένα στρώμα προνομιούχων - συνεργατών που θα επιβιώνει χάρη στις καλές του σχέσεις με το ψευτοΚΚΕ, ενώ κάθε τμήμα του λαού ή της άρχουσας τάξης που θα

σηκώνει κεφάλι θα δεινοπαθεί. Το επιλεκτικά χορηγούμενο διαβατήριο του Πατάκη για τη μετακίνηση των πολιτών μέσα από τα μπλόκα είναι η πιο κραυγαλέα έκφραση του σοσιαλφασιστικού κράτους που επιδιώκουν, αλλά και σ' ένα βαθμό εγκαθιδρύνουν σε περιορισμένη χρονικά και τοπικά έκταση αυτά τα μπλόκα. Ήδη η φεουδαρχική εξουσία του ψευτοΚΚΕ στη Θεσσαλία έχει σαν αποτέλεσμα να κλείσουν εργοστάσια και βιοτεχνίες, ενώ 2000 εργάτες, σύμφωνα με τον τοπικό Τύπο της Λάρισας, να έχουν πεταχτεί στο δρόμο.

Ο τέταρτος ρόλος των μπλόκων είναι να επιταχύνουν την καταστροφή των βιομηχανικών παραγωγικών δυνάμεων της χώρας για να διευκολύνουν την απομάκρυνσή της από την Ευρώπη και την πρόσδεσή της στο ρώσικο στρατιωτικό άρμα.

Ότι τα μπλόκα αποτελούν στρατηγική του σοσιαλφασισμού αποδειχεται από τη διαβεβαίωση του βουλευτή και μέλους της Συντονιστικής Μπούτα στη συγκέντρωση της πλατείας Βάθης στις 19 του Δεκέμβρη ότι ακόμα κι αν ικανοποιηθούν και τα έξι βασικά αιτήματα του αγώνα σύντομα οι αγρότες θα τα ξαναφτιάξουν για νέους αγώνες.

ΤΟ ΑΥΘΟΡΜΗΤΟ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟ

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το ψευτοΚΚΕ και όλοι οι υπόλοιποι σοσιαλφασίστες, ΔΗΚΚΙ, ΣΥΝ, εβερτική ΝΔ δεν είναι διατεθειμένοι να υποχωρήσουν δίχως μια έστω και μικρή νίκη που θα τους κατοχυρώνει σαν ηγεμονική δύναμη εξουσίας. Γι' αυτό προετοιμάζονται να αντιμετωπίσουν την πίεση του λαού στις γιορτές κάνοντας πιο ευλύγιστη την ταχτική τους. Όλο και περισσότερο δηλαδή τα μπλόκα τους θα αποχτάνε "λεπτότερα" διοικητικά χαρακτηριστικά αφήνοντας ορισμένες ώρες ορισμένες διόδους και ορισμένα μέσα μεταφοράς να περνάνε, ώστε να εκτονώνεται σχετικά η ολόενα διογκούμενη πίεση των μαζών.

Αυτό σημαίνει ότι δεν πρέπει να περιμένει κανείς τη διάλυση των μπλόκων από το ίδιο το αυθόρμητο των μαζών. Αυτό το κατάλαβε ήδη το μόνο προωθημένο αυθόρμητο κίνημα ενάντια στον αποκλεισμό, το κίνημα των φορτηγατζήδων. Αυτοί αισθάνονται τον αποκλεισμό εντονότερα επειδή συνθλιβονται και σαν πρόσωπα και σαν παραγωγοί. Αυτοί είναι το αίμα της κυκλοφορίας και αυτοί πρώτοι υποφέρουν από τους στραγγαλιστές των εθνικών δρόμων. Κι όμως, παρ' όλο που είχαν όλο το λαό μαζί τους δεν μπόρεσαν να

επιδράσουν αποφασιστικά ενάντια στα κεντρικά μπλόκα του σοσιαλφασισμού. Ο βασικός λόγος γι' αυτό είναι ότι μόνο ένα πολιτικό κίνημα μαζών μπορεί να αντιπαρατεθεί σε ένα πολιτικό πραξικόπημα που κρύβεται πίσω από μια μαζική διεκδικητική μορφή. Μόνο μια δημοκρατική πολιτική μπορεί να νικήσει τη φασιστική πολιτική των μπλόκων. Αυτός είναι και ο λόγος που θα είναι εγκληματική κάθε αστυνομική βία. Ο σοσιαλφασισμός θέλει πολύ μια τέτοια βία για να εξαγνιστεί στα μάτια του λαού, να εμφανιστεί σα θύμα και να ξεκινήσει αργότερα σε ανώτερη κλίμακα.

ΝΑ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΑΙΤΗΜΑ

Όμως μια δημοκρατική πολιτική ενάντια στα μπλόκα πρέπει να αντιπαρατεθεί όχι μόνο στον αποκλεισμό σαν κακή μορφή μιας καλής διεκδίκησης, αλλά σαν κακή μορφή μιας εξίσου κακής διεκδίκησης. Πρέπει, με άλλα λόγια, να αποδειχθεί αντιδραστικό το ίδιο το περιεχόμενο του κινήματος του οποίου γηούν οι σοσιαλφασίστες. Γιατί μόνο και μόνο τότε επιτρέπεται και επιβάλλεται να δημιουργηθεί ένα αληθινό προοδευτικό κίνημα ενάντια στο ψεύτικο αντιδραστικό κίνημα. Δεν κάνεις ποτέ κίνημα ενάντια σε μια δίκαιη διεκδίκηση. Απέναντι σε μια δίκαιη διεκδίκηση που κάνει λάθος στη μορφή οι δημοκράτες λειτουργούν διαπαιδαγωγικά και από τα μέσα, όχι με καταγγελία και κίνημα από τα έξω.

Εδώ βρίσκεται το κλειδί της παράλυσης όλου του πασοκικού πολιτικού μηχανισμού και η αληθινή διαχωριστική γραμμή των στρατοπέδων μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Οι εθνικιστές δηλαδή, καθώς και οι ρωσόδουλοι μέσα στο ΠΑΣΟΚ, που έχουν έντεχνα συμπαραταχθεί με τους "απέξω" ομοιαίματους τους, έχουν επιβάλει την εξής υποτίθεται συμβιβαστική γραμμή: "Δίκαια τα αιτήματα, άδικα τα μπλόκα", που σημαίνει πρακτικά: "Λύστε τα μπλόκα, για να συζητήσουμε και να ικανοποιήσουμε τα αιτήματα".

Αυτή η γραμμή αναγνωρίζει τον προοδευτικό χαρακτήρα του κινήματος των μπλόκων, αναγνωρίζει το λαϊκό αγροτικό χαρακτήρα του, και κοινωνικά και πολιτικά συμμαχεί μαζί του. Είναι η γραμμή του μυστικοσύμβουλου των μπλόκων. Έτσι μιλάει ο Σουλαδάκης, έτσι ο Λαλιώτης, αλλά και οι εθνικιστές Αρσένης και Τσοχατζόπουλος. Όσο για το Σημίτη, αυτός στέκεται σαν ενδιάμεσος ανάμεσα στους προηγούμενους και αυτούς που αντιπαρατίθενται στα μπλόκα όχι μόνο στη μορφή, αλλά και στο περιεχόμενο (Τζουμάκας,

Παπαντωνίου κ.λπ.). Εννοείται ότι ούτε και αυτοί τολμάνε να μιλήσουν ενάντια στη μικρή αγροτική ιδιοκτησία, αφού όλοι τους είναι γαλουχημένοι στο μικροαστικό αγροτισμό που κατοχύρωσε και αποθέωσε ο Παπανδρέου. Έτσι μόνο πλάγια, μιλώντας αόριστα για εκσυγχρονισμό και Ευρώπη, μπορούν αυτοί να αντιπαρατεθούν στους σοσιαλφασίστες. Μιλώντας όμως δειλά έχουν νικήσει μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Στο τελευταίο υπουργικό Συμβούλιο θριάμβευσε η γραμμή Λαλιώτη και ο Σημίτης την επικύρωσε επιμένοντας μεν ότι δε συζητάει πριν διαλυθούν τα μπλόκα, αλλά διαβεβαιώνοντας τα μπλόκα ότι «είμαστε με αυτούς που κινητοποιούνται. Γιατί ξέρουμε τα προβλήματά τους» (Ελευθεροτυπία, 17 Δεκέμβρη).

Προηγούμενα οι ρωσόδουλοι του ΠΑΣΟΚ είχαν αποπλίσσει το κόμμα τους από την καίρια για την έκβαση της μάχης συγκέντρωση ενάντια στο ψευτοΚΚΕ των πολιτικών πυρών για την ευθύνη της μορφής της κινητοποίησης, δηλαδή των μπλόκων. Και σ' αυτό είχαν συμπαραστάτες τους τους εθνικιστές του ΠΑΣΟΚ, που το 1995 δέχονταν αυτοί κύρια τα πυρά του ψευτοΚΚΕ. Έτσι, παραμερίστηκε πολιτικά ο Τζουμάκας που κατάγγειλε αποφασιστικά το ψευτοΚΚΕ σαν υποκινητή των μπλόκων και γρήγορα "ομολόγησε" ότι δεν το εννοούσε.

Να λοιπόν γιατί η στρατηγική του αποκλεισμού μπορεί να νικήσει μόνο από δυνάμεις που μπορούν να καταγγείλουν το περιεχόμενο των μπλόκων, καθώς και την πολιτική τους ηγεσία. Αυτό μπορεί να το κάνει με συνέπεια μόνο η ΟΑΚΚΕ, που εκφράζει τη μαρξιστική προλεταρική γραμμή μέσα στη χώρα. Η μικρή οργανωτική της δύναμη είναι δυνατό να παίξει ουσιαστικό ρόλο στους πολιτικούς συσχετισμούς αν μπορέσει να δεθεί με την πελώρια αυθόρμητη οργή των μαζών ενάντια στους διχτάτορες των δρόμων.

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15θήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 3.600
Εξαμηνιαία: 1.800

ΝΑ ΚΟΨΟΥΜΕ ΤΙΣ ΕΦΕΔΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Ωστόσο η μεγαλύτερη δυσκολία βρίσκεται στην αντιπαράθεση με την προβοκατόρικη ταχτική των ρωσόδουλων. Τέτοια είναι η περίπτωση του κινήματος των ναυτεργατών, που αποτελεί μια χρυσή εφεδρεία για τα μπλόκα, ενώ είναι ακριβώς το αντίθετό τους. Οι ναυτεργάτες έχουν δίκιο, γιατί η κυβέρνηση τους μειώνει τους μισθούς μέσω της μεγαλύτερης φορολόγησης. Τότε αυτοί δίκαια απεργούν. Έτσι νεκρώνονται οι θαλάσσιες συγκοινωνίες την ώρα ακριβώς που ένα τμήμα τους είναι απαραίτητο για την παράκαμψη των δύο βασικών μπλόκων (η έκτακτη γραμμή Αθήνα - Θεσσαλονίκη και η Κόρινθος - Πάτρα).

Είναι φανερό ότι ένα μέρος της κυβέρνησης θέλει αυτή την απεργία των ναυτεργατών για να δυναμώσει τα μπλόκα πολιτικά και οικονομικά, ακριβώς τη στιγμή της μάξιμουμ απομόνωσής τους μέσα στην κοινωνία.

Ο ρόλος των επαναστατών είναι εδώ να συμπαρασταθούν στους ναυτεργάτες, αλλά παλεύοντας ώστε η απεργία τους να διαχωριστεί αποφασιστικά από τα μπλόκα τόσο πολιτικά όσο και πρακτικά διευκολύνοντας μερικές γραμμές παράκαμψης των μπλόκων. Αυτή είναι εξαιρετικά σύνθετη και κρίσιμη κατάσταση που διαμορφώνεται όταν ο εχθρός είναι ο σοσιαλφασισμός, δηλαδή σοσιαλισμός στα λόγια και φασισμός στην πράξη.

Χρειάζεται η μεγαλύτερη ένταση των δυνάμεων και η πιο βαθιά και απλή διαφώτιση του λαού ώστε να τσακιστεί όλη η διαμαγωγία του εχθρού και να γίνουν όλοι οι αναγκαίοι διαχωρισμοί. Δηλαδή να υποστηρίξουμε την επιβίωση του μικρού και χτυπημένου αγρότη σαν ατόμου, αλλά όχι τη μικρή ιδιοκτησία. Να υποστηρίξουμε την ενίσχυση των κατεστραμμένων από τη φύση καλλιεργειών, αλλά όχι την πολιτική των σταθερών επιδοτήσεων κατά στρέμμα και ποσότητα προϊόντος. Να υποστηρίξουμε τις απεργίες για το εισόδημα του λαού, αλλά όχι την ομηρία των αμάχων. Να παλέψουμε για το κράτος των καταπιεσμένων, αλλά να εμποδίσουμε το κράτος ή τα κρατίδια του φασισμού σαν "φίλου του λαού". Να αμυνθούμε απέναντι στην επίθεση της παγκόσμιας αστικής τάξης, αλλά να συγκεντρώσουμε τα πυρά μας στο χειρότερο είδος αστικής τάξης, που είναι το μιλιταριστικό μονοπώλιο της ανατολής με σύνθημά του τη πάλη ενάντια στον αστικό φιλελευθερισμό. Να ετοιμάσουμε το λαό για την αναπόφευκτη στρατηγική σύγκρουση και με τον αστικό φιλελευθερισμό, δηλαδή για τη διχτατορία του προλεταριάτου, αλλά να τον διαφωτίσουμε ότι ο δρόμος για την επανάσταση θα ανοίξει μέσα από το ματοβαμμένο μεσαίωνα του σοσιαλφασισμού.

Η υποκρισία στα μπλόκα

- Οι μόνοι ελεύθεροι Έλληνες είναι αυτοί που τα έχουν καλά με τη φασιστική εξουσία των μπλόκων. Οι πολιτικοί αρχηγοί της αντιπολίτευσης, ο Στεφανόπουλος, ο Α. Σαμαράκης, ο Παπαχρήστου του Πολυτεχνείου, οι επισκέπτες της τελετής του ψευτοΚΚΕ στο Γοργοπόταμο. Όσοι είναι δικοί μας περνάνε.

- Ο Σκοτινιώτης του ΣΥΝ - Νομάρχης Μαγνησίας - μεσολάβησε ανάμεσα στους ξενοδόχους του Πηλίου και τα μπλόκα ώστε "κατά τακτά χρονικά διαστήματα" να ανοίγουν τα μπλόκα για να περνάνε τα ΙΧ προς Βόλο - Πήλιο. Ύστερα από αυτό οι ξενοδόχοι βγήκαν χαρούμενοι να πούνε στους Αθηναίους ότι το Πήλιο είναι ανοιχτό. Τέτοια άθλια αστική τάξη. Εκλιπαρεί για μερικά προνόμια τους σοσιαλχουντικούς και αισθάνεται υποχρεωμένη από τους δυνάστες της.

- Το μόνιμο επιχείρημα των πολιορκητών είναι ότι οι αγρότες δεν έχουν άλλη μορφή πάλης για τις διεκδικήσεις τους. Τι αισχρό ψέμα! Η διαδήλωση των τρακτέρ στην πόλη δεν ήταν για δεκαετίες μια ισχυρή μορφή πάλης; Ακόμα και η κατάληψη των Νομαρχιών, που τόσο την καταχράστηκαν στην περίπτωση των παλλαϊκών κινήματων, δεν είναι μια ισχυρή μορφή πάλης;

- Τους δρόμους μιας χώρας έχει το δικαίωμα να κλείσει το λιγότερο μια γενική επαναστατική απεργία που εκφράζει την πλειοψηφία του πληθυσμού, αλλά και τότε δεν είναι ενάντια στον πληθυσμό, αλλά αφήνει τον πληθυσμό να περνάει και εμποδίζει τους εχθρούς του λαού. Τολμάνε να ονομάζουν τα μπλόκα τους οδοφράγματα. Μα τα οδοφράγματα δεν εμποδίζουν ποτέ τη διέλευση των πληθυσμών, αλλά τους στρατούς καταστολής.

Όμως αυτά εδώ είναι οδοφράγματα κατά αμάχων που επιτρέπουν μόνο στο στρατό την ελεύθερη διέλευση. Είναι δηλαδή οδοφράγματα μιας φασιστικής πολιτοφυλακής που συνεργάζεται με τον ταχτικό στρατό των χουντικών, των σοβινιστών κ.λπ. Είναι φυσικό. Ο εθνικισμός, ο αντιδραστικός προστατευτισμός, η υπεράσπιση του κρατικισμού γραφειοκρατικού τύπου, αυτά δεν είναι η ουσία τούτης της κινητοποίησης;

Βρισκόμαστε μπροστά σε χιτλερικό κίνημα την εποχή της Βαϊμάρης.

- Η Παπαρήγα και οι άλλοι κνίτες αντισταθμίζουν και δικαιώνουν τα δισεκατομμύρια που ζητάνε με τη φοροδιαφυγή των πλουσίων, επίσης τη δική τους βία στα μπλόκα με τη βία των αστών ενάντια στους εργάτες, τους ανέργους, τα εργατικά ατυχήματα κ.λπ.

Ξεχνάνε να μιλήσουν για τα δισεκατομμύρια που πάνε στις στρατιωτικές δαπάνες, τις μίζες, τη γραφειοκρατία και την εκκλησία, όπως ξεχνάνε να μιλήσουν για τη βία που ετοιμάζει ο στρατός και το κράτος γενικά αφού είναι φιλικό τους.

Όμως το ζήτημα είναι άλλο. Είναι ότι η βία τους στα μπλόκα είναι ενάντια στο λαό, δηλαδή συμπληρώνει και μάλιστα συγκεκριμένα τη βία των άλλων αστών. Ακόμα ότι τα δισεκατομμύρια που ζητάνε θα βγουν όχι από τη σύλληψη της φοροδιαφυγής αλλά πάλι από τη φτωχολογία. Γιατί η σύλληψη της φοροδιαφυγής προϋποθέτει ειδικά ενάντια στη διαφθορά των εφοριακών μια αντιγραφειοκρατική επανάσταση. Όμως το ψευτοΚΚΕ είναι το μοναδικό κόμμα στους υπαλλήλους που δεν καταγγέλει τη γραφειοκρατική διαφθορά της "βάσης" και εκείνο που στηρίζει τη διαφθορά στους εφοριακούς.

Και η εκκλησία με την "εξέγερση"

Έχουμε αναλύσει διεξοδικά στη Νέα Ανατολή τον αντιδραστικό χαρακτήρα των μπλόκων και συνολικά της ονομαζόμενης "αγροτικής εξέγερσης". Αυτή μας την ανάλυση έρχεται να ενισχύσει το γεγονός ότι, πέρα από το σοσιαλφασιστικό μπλοκ και τους εθνικοφασίστες της "Χρυσής Αυγής", στο πλευρό των αγροτών τάχθηκε πρόσφατα και η Εκκλησία (!), συμπληρώνοντας έτσι το μέτωπο της αντίδρασης.

Διαβάζουμε στον Ελεύθερο Τύπο (4/12): «Με χθεσινό του ψήφισμα ο εφημεριακός κλήρος του Αιγίου, που συνεδρίασε εκτάκτως μετά από πρωτοβουλία του Αμβρόσιου, δηλώνει τη συμπαραστάσή του στα δίκαια αιτήματα των αγροτών της περιοχής. Χαρακτηριστικά, στο συγκεκριμένο ψήφισμα αναφέρεται ότι με τα φορολογικά και άλλα μέτρα σε βάρος των αγροτών, "όταν θα φθάσουμε στο περίφημο Μάαστριχτ, θα υπάρχουν

μόνο τα ρετάλια των ηρώων της υπαίθρου!". Εν τω μεταξύ, έγινε γνωστό ότι κλιμάκιο της Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αιγιαλείας θα είναι σε συνεχή επαφή με τους απεργούς αγρότες και στα πλαίσια των δυνατοτήτων που υπάρχουν θα επιμεληθεί της τροφοδοσίας τους, όπως επίσης και της τροφοδοσίας των οδηγών των καθηλωμένων φορτηγών. Αυτά ως μία έμπρακτη εκδήλωση "πατρικής μέριμνας και ποιμαντικής συμπαραστάσεως"».

ΨευτοΚΚΕ και ορθοδοξία στην πρώτη γραμμή, εκκλησιαστικός λόγος που μοιάζει με αποστήθιση του Ριζοσπάστη, μία εξαιρετικά ετερόκλητη αλλά φοβερά απόλυτη σύγκλιση "ενάντια στη σύγκλιση", με λίγα λόγια ένας φαιοκόκκινος φασισμός που εμφανίζεται όλο και πιο ισχυρός στη χώρα μας και πρέπει να χτυπηθεί αποφασιστικά από κάθε δημοκράτη.

Και η "Χρυσή Αυγή" με την "εξέγερση"

«Τα αίτια των αγροτικών κινητοποιήσεων είναι πολύ βαθύτερα και σίγουρα ξεφεύγουν από τα στενά αγροτικά πλαίσια. Η αιτία του κακού, η αιτία της οικονομικής εξαθλίωσης στην οποία οδηγείται το μεγαλύτερο μέρος του λαού μας, είναι η οικονομική πολιτική που επιβάλλει η συμμορία των Βρυξελλών, προς χάριν της περίφημης συγκλίσεως και του Μάαστριχτ. Από την άλλη πλευρά, ειδικά για τους αγρότες, υπάρχει η περίφημη συμφωνία GATT (Περι παγκοσμίου διακινήσεως των εμπορευμάτων) που υπέγραψε η Ευρώπη με τις ΗΠΑ και η οποία οδηγεί με την ψυχρή γλώσσα των αριθμών το 40% των Ελλήνων αγροτών στη φτώχεια. Στο σημείο αυτό δεν πρέπει να λησμονήσουμε και το εξωφρενικό καθεστώς των ποσοστώσεων, που αδιαμαρτύρητα έχουν δεχτεί όλες οι κυβερνήσεις της χώρας μέχρι σήμερα, καθεστώς που ευθύνεται ειδικότερα για την άθλια κατάσταση των βαμβακοπαραγωγών. Εάν σε αυτά προσθέσουμε και τη νόμιμη τοκογλυφία που ασκείται εις βάρος του Ελληνικού Λαού αντιλαμβάνεσθε σε τι δεινή κατάσταση έχουν περιέλθει οι αγρότες, όπως και η συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού. Αρκεί μόνο να αναφέρουμε ότι από τα 450 δισεκατομμύρια που χρωστούν στις τράπεζες οι αγρότες μας, το 60%, δηλαδή πάνω από 200 δισεκατομμύρια, αφορούν τόκους υπερημερίας!»

Η πολιτική του κράτους (με την καθοδήγηση πάντα του Μάαστριχτ) οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους στην εξόντωση. Η πολιτική ευθύνη για την κατάσταση αυτή δεν ανήκει μόνο στην κυβέρνηση αλλά στο σύνολο των πολιτικών κομμάτων που ψήφισαν στη

Βουλή, εν αγνοία του Ελληνικού Λαού, τη συμφωνία αυτή. Οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι ήταν, είναι και θα είναι πάντοτε η σπονδυλική στήλη του Έθνους. Μια χώρα που δεν έχει αυτάρκεια σε τροφές είναι μοιραίο να είναι πάντοτε μια χώρα εξηρητημένη από διεθνή κέντρα αποφάσεων και από αυτούς που ελέγχουν το παγκόσμιο εμπόριο. Ας μην υποκρίνεται λοιπόν η Νέα Δημοκρατία ότι δε φταίει το Μάαστριχτ και η "σύγκλιση" για τα μέτρα που λαμβάνονται εις βάρος του λαού και ας αναλάβει και αυτή τις ευθύνες της.

Το Μάαστριχτ και η περίφημη σύγκλιση είναι, σύμφωνα με αναμφισβήτητοι στοιχεία, η ταφόπλακα της ελληνικής οικονομίας, που θα οδηγήσει στην πλήρη ουσιαστικά υποδούλωση της χώρας μας στους ξένους. Γι' αυτό και πιστεύουμε ότι ο ξεσηκωμός των αγροτών έχει εθνικό χαρακτήρα και για το λόγο ακριβώς αυτό η Χρυσή Αυγή βρίσκεται ολόψυχα στο πλευρό τους. Ακόμη πιστεύουμε ότι ο τρόπος με τον οποίο πέρασε στη βουλή η συμφωνία του Μάαστριχτ είναι τρόπος αντιδημοκρατικός, έγινε στις πλάτες και εις βάρος του Λαού και ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπιστεί η άποψη αυτή είναι να αποφασίσει ο λαός: ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΔΗΛΑΔΗ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΑΣΤΡΙΧΤ».

Αυτό είναι ένα μέρος από το κύριο άρθρο της Χρυσής Αυγής στις 6-11 Δεκέμβρη. Είναι μια ακόμα απόδειξη για το... μέγεθος της επιρροής της πολιτικής γραμμής και της συσπείρωσης και τους ψευτοΚΚΕ ή, κατά την προσιφιλή θεωρία του οπορτουνισμού, ένα αποτέλεσμα της πίεσης της... αγροτικής βάσης των χιτλερικών!

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗ
"ΝΕΑ
ΑΝΑΤΟΛΗ"**

ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΡΑΤΟΡΙΟΥΜ

Εδώ και είκοσι μέρες παίζεται ένα περίεργο παιχνίδι με το λεγόμενο μορατόριουμ για τις πτήσεις ελληνικών και τουρκικών μαχητικών αεροπλάνων στην Κύπρο. Δηλώσεις και αντιδηλώσεις, παλινωδίες, σύγχυση και αποπροσανατολισμός από το κεντρικό ζήτημα είναι μερικά από τα στοιχεία που συνθέτουν το παζλ. Εδώ θα προσπαθήσουμε να ξεδιαλύνουμε τι πραγματικά συμβαίνει και να δώσουμε τις αληθινές διαστάσεις του ζητήματος.

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΥΠΟΘΕΣΗ

Τον τελευταίο χρόνο, και ιδιαίτερα μετά την κρίση της Ίμιας, η αμερικάνικη κυβέρνηση, και κυρίως το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, διέβλεψε ότι το καζάνι στο Αιγαίο βράζει και ανά πάσα στιγμή είναι πιθανό από το τίποτα να ξεσπάσει ένας ελληνοτουρκικός πόλεμος, με συνέπεια όχι μόνο να τιναχτεί στον αέρα η ΝΑ πτέρυγα του ΝΑΤΟ, αλλά και να επεκταθεί ο πόλεμος σε όλα τα Βαλκάνια. Η εκτίμηση αυτή των Αμερικάνων ενισχύθηκε από τα γεγονότα του καλοκαιριού στην Κύπρο και από τους πρόσφατους υπερεξοπλισμούς της κυπριακής κυβέρνησης, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται και το σύστημα ρώσικων αντιαεροπορικών πυραύλων S-300.

Σε μια προσπάθεια λοιπόν να ξεκινήσει ένας στοιχειώδης διάλογος ανάμεσα στις δύο κοινότητες, τουρκοκυπριακή και ελληνοκυπριακή, και να αποκατασταθεί καταρχήν ένα κλίμα μη έντασης στο νησί, να δημιουργηθεί δηλαδή ένα κλίμα κατάλληλο για την έναρξη συνομιλιών για επίλυση του Κυπριακού, αρκετά κούφια για να είναι μόνιμη, αλλά και αρκετά ικανοποιητική για να μη γίνεται πόλεμος, οι ΗΠΑ έστειλαν πριν τρεις μήνες την αμερικανίδα πρέσβειρα στον ΟΗΕ Μαντλίν Ολμπράιτ στην Κύπρο. Εκεί έδωσαν ένα **πακέτο προτάσεων**, ανάμεσα στις οποίες ήταν και η διακοπή των πτήσεων των μαχητικών των δύο χωρών (Ελλάδας και Τουρκίας) **για ένα χρόνο**.

Να επισημάνουμε εδώ δύο καίρια σημεία: α) Το μορατόριουμ των πτήσεων ήταν ένα μόνο από τα σημεία του συνολικού πακέτου, το οποίο περιλάμβανε μια σειρά μηχανισμών για την αποκλιμάκωση της έντασης στην Πράσινη Γραμμή (πρόκειται για τη γραμμή κατάπαυσης του πυρός από το 1974), την κατάργηση της χρήσης πραγματικών πυρών στη γραμμή αντιπαράθεσης, την απόσυρση των στρατιωτικών φυλακίων σε μεγαλύτερη απόσταση από τη γραμμή αυτή κ.ά. Παράλληλα η αμερικανική πλευρά επιδείρησε την προσέγγιση των δύο πλευρών στην Κύπρο, ώστε να προλειανθεί το έδαφος για τις

διαπραγματεύσεις. β) Η χρονική διάρκεια του μορατόριουμ για τις πτήσεις ήταν για ένα χρόνο, καταρχήν, με προοπτική να επεκταθεί στη συνέχεια, εφόσον βέβαια αυτό το χρονικό διάστημα επιβεβαιώνει την τήρησή του απ' όλους. Μέσα στο 1997 έπρεπε να γίνει η ουσιαστική συζήτηση, καθώς πρόκειται ν' αρχίσουν διαπραγματεύσεις για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το Φλεβάρη του '98 διεξάγονται στην Κύπρο εκλογές. Ότι είναι να γίνει λοιπόν πρέπει να γίνει πριν απ' αυτές τις διαδικασίες, που θα δυσκόλευαν τις οποιεσδήποτε συνομιλίες.

Στην αρχή η ελληνική κυβέρνηση είδε με μεγάλη επιφυλακτικότητα τις προτάσεις και σε μια πρώτη φάση ουσιαστικά τις απέρριψε. Σ' αυτό συνέβαλε πολύ και η οξεία αντίθεση σοβινιστικών κύκλων μέσα κι έξω απ' την Κύπρο, με χαρακτηριστική αυτή του αρχηγού της Εθνικής Φρουράς στρατηγού Βορβολάκου, ο οποίος αντιτάχτηκε σε όλες σχεδόν τις ρυθμίσεις που προτείνονταν στο στρατιωτικό πεδίο. Από τη μεριά τους οι Τούρκοι και ο Ντενκτάς δέχτηκαν καταρχήν το αμερικάνικο σχέδιο, το οποίο όμως μετά την ελληνική άρνηση κινδύνευε να καταρρεύσει.

Οι Αμερικάνοι δεν το έβαλαν κάτω και έστειλαν πρόσφατα τον επικεφαλής της Διεύθυνσης Νοτιοανατολικής Ευρώπης του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Κάρι Κάβανο σε Αθήνα και Λευκωσία να κάνει άλλη μια προσπάθεια. Αυτή τη φορά το ζήτημα μπήκε πολύ επιτακτικά, οπότε έπρεπε να παρθεί μια απόφαση, είτε έτσι είτε αλλιώς. Το ζήτημα επανέφερε ο Κάβανο σε συνάντησή του με τον κύπριο υπουργό Εξωτερικών Αλέκο Μιχαηλίδη στο περιθώριο της Διάσκεψης του ΟΑΣΕ στη Λισαβόνα (αρχές Δεκεμβρίου). Συναντήσεις είχαν γίνει επίσης ανάμεσα στο Σημίτη και τον υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ Κόρνμπλουμ, στον Κληρίδη και τον Κάβανο, αλλά και στο Γ. Παπανδρέου και στον Κάβανο.

Η ΗΘΕΛΗΜΕΝΗ ΣΥΓΧΥΣΗ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΟΒΙΝΙΣΜΟΥ

Από δω και κάτω αρχίζει το μπάχαλο. Σε δηλώσεις του ο κύριος κυβερνητικός εκπρόσωπος Γιαννάκης Κασουλίδης είπε ότι «η θέση της ελληνοκυπριακής πλευράς είναι ότι δεν μπορούμε να την αποδεχτούμε (σε: εννοεί την απαγόρευση πτήσεων) ως τελική απαγόρευση, γιατί οι πτήσεις ελληνικών αεροσκαφών είναι καθόλα νόμιμες σε αντίθεση με τις τουρκικές. Παρ' όλ' αυτά, σε μια περίοδο κατά την οποία θα διεξάγοντο διαπραγματεύσεις και εφόσον υπάρχει πρόοδος, η δική μας πλευρά είναι δυνατό να

ζητήσει να μην έρχονται ελληνικά αεροπλάνα». Αποδοχή υπό προϋποθέσεις λοιπόν και, κυρίως, ψαλίδισμα του χρόνου του μορατόριουμ από ένα χρόνο σε οχτώ μήνες (μέχρι τον Αύγουστο).

Πριν συμπληρωθεί όμως ένα 24ωρο, το σκηνικό άλλαξε άρδην. Ενώ στην Αθήνα ο εκτελών χρέη κυβερνητικού εκπροσώπου Γ. Νικολάου δήλωνε πως η απόφαση αποδοχής του μορατόριουμ είναι της κυπριακής κυβέρνησης, ότι συμφωνεί η ελληνική κυβέρνηση και είναι ενημερωμένοι οι έλληνες υπουργοί, ο Σημίτης δήλωνε αργότερα στη Λισαβόνα ότι «όλα αυτά δεν είναι ακριβή», ενώ ο Κληρίδης ψαλίδισε κι άλλο το χρόνο του μορατόριουμ από 8 σε 4 μήνες. Παράλληλα διαβεβαίωνε πως το ενδεχόμενο του μορατόριουμ δεν πλήττει το δόγμα του ενιαίου αμυντικού χώρου, αλλά αντίθετα το ενισχύει. Οι πτήσεις που γίνονται, είπε, θα συνεχιστούν, όπως θα συνεχιστούν και τα έργα στο αεροδρόμιο της Πάφου, ενώ το αμυντικό πρόγραμμα θα ολοκληρωθεί.

Τι ήταν αυτό που άλλαξε τα πράγματα μέσα σε λίγες ώρες; Με βάση όλα τα σχετικά δημοσιεύματα φαίνεται πως η σφοδρή αντίθεση του ελληνικού σοβινισμού ήταν αυτή που επέβαλε την αλλαγή ταχτικής (γιατί η στρατηγική δεν άλλαξε διόλου). Συγκεκριμένα, ο Τσοχατζόπουλος άφησε να εννοηθεί πως δεν ήξερε τίποτε για την απόφαση αποδοχής του μορατόριουμ, ενώ ταυτόχρονα την αντίθεσή τους δήλωναν και οι έλληνες στρατιωτικοί και κυρίως όσοι εμπλέκονται λόγω της θέσης τους με το «ενιαίο αμυντικό δόγμα». Έλεγαν χαρακτηριστικά ότι «δεν είναι δυνατόν να κτίζει μια χώρα την άμυνά της στη βάση του Ενιαίου Αμυντικού Δόγματος, να προγραμματίζει τους εξοπλισμούς της, να προχωράει σε παραγγελίες που κάτω από άλλη περίπτωση δε θα χρειαζόταν, και ξαφνικά μονομερώς η Κύπρος να αποχωρεί ουσιαστικά από το νέο δόγμα αφήνοντας ξεκρέμαστη την Ελλάδα» (Ελευθεροτυπία, 4/12).

Αλλά και ο Αρσένης άφησε να εννοηθεί πως, αν προχωρήσει το μορατόριουμ, θα παραιτηθεί. Στις 4 Δεκεμβρίου δήλωνε πως «δεν υπάρχει μορατόριουμ. Μετά τις χθεσινोβραδινές δηλώσεις δεν υπάρχει σύγχυση. Το τοπίο έχει ξεκαθαρίσει, ο καπνός έχει απομακρυνθεί».

Στη γραμμή όμως αυτή, σύμφωνα με δημοσιεύματα (Ελευθεροτυπία, 6/12), είχε εξαρχής προσχωρήσει και ο τουρκοφάγος Πάγκαλος.

ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΜΟΡΑΤΟΡΙΟΥΜ «ΜΑΪΜΟΥ»

Παρά τη φαινομενική υποχώρηση όμως και πίσω από τις επίσημες διαψεύσεις, το μορατόριουμ πρακτικά προχωράει ρίχνοντας στάχτη στα μάτια των Αμερικανών. Γιατί πρόκειται για ένα μορατόριουμ μαϊμού και, σε κάθε περίπτωση, απόλυτα σύμφωνο με τη ρώσικη ταχτική προσωρινής ύφεσης στα ελληνοτουρκικά (τουλάχιστον όσο είναι ο Ερμπακάν προθυπουργός). Όπως αναφέρει σχετικά η *Ελευθεροτυπία* (5/12), «στρατιωτικοί κύκλοι τόσο στην Ελλάδα όσο και στο στρατηγείο του ΝΑΤΟ στη Νάπολι μιλούσαν για μια συμφωνία κυρίων που δεν έχει καμιά σχέση με επίσημο μορατόριουμ, αλλά ουσιαστικά έχει το ίδιο αποτέλεσμα. Δηλαδή τη μη πτήση ελληνικών μαχητικών για τους επόμενους 8 μήνες και τη μη πραγματοποίηση ναυτικών ασκήσεων για 4 μήνες στη θαλάσσια περιοχή κοντά στη Νήσο». Οι ρωσόδουλοι δηλαδή αξιοποίησαν την αντίθεση των σοβινιστών για να αποδυναμώσουν και να απονευρώσουν ένα ισχυρό συμφωνημένο μορατόριουμ στη βάση της αμερικάνικης πρότασης της Ολμπράιτ. Γιατί, έτσι κι αλλιώς, προγραμματισμένες ασκήσεις με πτήσεις μαχητικών πάνω από την Κύπρο ή στρατιωτικές δραστηριότητες στο νησί δεν υπάρχουν μέχρι τον επόμενο Οχτώβρη, οπότε πραγματοποιούνται οι ασκήσεις «Τοξότης» και «Νικηφόρος» (βλ. σχετικές δηλώσεις του Τσοχατζόπουλου στην *Ελευθεροτυπία* (10/12)).

Έτσι, και με τη συγκατάθεση του σοβινισμού πια, οι ρωσόδουλοι προχωράνε στην υλοποίηση της πολιτικής τους στην περιοχή, που συνοψίζεται στα εξής σημεία:

- Προσωρινή ύφεση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις όσο είναι προθυπουργός ο Ερμπακάν, ώστε να μπορούν πιο άνετα να διεισδύσουν και στις δύο χώρες.

- Στάχτη στα μάτια και αποκοίμιση των Δυτικών ότι τάχα κάνουν κινήσεις καλής θέλησης απέναντι στην Τουρκία, ενώ στην πράξη η υλοποίηση των εξοπλιστικών προγραμμάτων με απεύθυνση προς τη Ρωσία προχωράει κανονικά.

- Όλα αυτά χωρίς ν' αλλάζει η στρατηγική σύγκρουσης της Ελλάδας με την Τουρκία. Αυτό φαίνεται κυρίως στο επίπεδο της προπαγάνδας, όπου δεν έχει αλλάξει σε καμιά περίπτωση η παρουσίαση της Τουρκίας από τα ελληνικά ΜΜΕ ως χώρας βαρβάρων (πρόσφατο παράδειγμα η αξιοποίηση του παραμυθιού για τους εμπρησμούς των δασών από «τούρκους πράχτορες»).

Αν υποθέσουμε ότι η Ελλάδα και η Τουρκία βρίσκονταν αυτό τον καιρό σε ένταση στις μεταξύ τους σχέσεις, τότε πως θα φαινόταν στη Δύση το γεγονός ότι τόσο η Κύπρος όσο και η Ελλά-

δα παίρνουν ρώσικα όπλα; Η αγορά των όπλων αυτών θα εντασσόταν από τα πράγματα στη στρατηγική της έντασης, κι αυτό θα ψύλλιαζε τόσο τους δυτικούς όσο και τον ίδιο το λαό, κάτι που η ρώσικη πολιτική θέλει να αποφύγει σαν το διάολο το λιβάνι. Η ρώσικη ταχτική αποβλέπει στη διείσδυση σε καιρό σχετικής ύφεσης. Αυτό είναι το πιο κατάλληλο κλίμα γι' αυτήν.

Από την άλλη μεριά, δε θέλει ένα πραγματικό μορατόριουμ και μια έστω και μεσοπρόθεσμη λύση του Κυπριακού, κάτι που θα της αφαιρούσε το έδαφος για διείσδυση και στις δύο χώρες και στην ίδια την Κύπρο. Αυτό που θέλει (και το δήλωσε καθαρά ο πρόεδρος του ρωσικού κοινοβουλίου Σελεζνιόφ σε πρόσφατη επίσκεψή του στη χώρα μας) είναι μια αποστρατιωτικοποίηση του νησιού, που δε θα σημαίνει όμως αντικατάσταση των στρατιωτικών δυνάμεων Ελλάδας και Τουρκίας με νατοϊκές δυνάμεις, αλλά με διεθνείς δυνάμεις τύπου Βοσνίας, ώστε να μπει κι η ίδια στο παιχνίδι.

Όλα αυτά όμως πρέπει να γίνονται χωρίς τυμπανοκρουσίες. Ψεύτικο μορατόριουμ στα φανερά, αλλά συνέχιση όλης της υπόλοιπης πολιτικής της έντασης στα μουγγά. Το ζήτημα για τους ρωσόδουλους είναι να περνάνε τη γραμμή τους χωρίς να γίνονται αντιληπτοί. Έτσι οι υπουργοί Άμυνας και οι επιτελείς Ελλάδας και Κύπρου συσκέπτονταν επί μιάμιση μέρα (!) με «κύριο θέμα τα εξοπλιστικά προγράμματα και το συντονισμό Ελλάδας-Κύπρου, ώστε να μπορούν τα αμυντικά συστήματα που θα αγοράστούν από το κυπριακό υπουργείο Άμυνας (σε: δηλαδή τα ρώσικα) να υποστηρίζονται από τα οπλικά συστήματα της Ελλάδας και το αντίστροφο... Βασικός προβληματισμός τόσο της κυπριακής ηγεσίας όσο και της ελληνικής ήταν πώς θα υλοποιηθεί το εξοπλιστικό πρόγραμμα χωρίς να προκληθεί ένταση στις σχέσεις με την Τουρκία. Οι δυο υπουργοί συμφώνησαν να συνεχιστεί κανονικά το πρόγραμμα με τη μικρότερη δυνατή προβολή του και μέχρι την ολοκλήρωσή του να αποφευχθεί η οποιαδήποτε όξυνση της κατάστασης» (Ελευθεροτυπία, 12/12).

Έτσι, το μορατόριουμ-μαϊμού έγινε απόλυτα αποδεκτό από το σοβινισμό, που πρόσχαρος παίζει το ρώσικο παιχνίδι. Αποδεκτό όμως είχε γίνει από την αρχή και από τον (σ' ένα βαθμό τουλάχιστον) φιλοευρωπαϊκό, αλλά και αντιτούρκο, υφυπουργό Ροζάκη, που ήταν αυτός που ανέλαβε να βγάλε τα κάστανα από τη φωτιά όταν η ελληνική κυβέρνηση είχε αρνηθεί αρχικά το (πραγματικό και αμερικάνικης έμπνευσης) μορατόριουμ. Οι ρωσόδου-

λοιπόν προβάλλουν ως ένθερμο υποστηρικτή του μορατόριουμ το Ροζάκη, ώστε να φορτωθεί (για άλλη μια φορά) η Ευρώπη και η Δύση τη ρώσικη ύφεση και να φάει αυτή τη χλαπάτσα από τα φτυσίματα του σοβινισμού, στην περίπτωση ενός πραγματικού μορατόριουμ.

Εδώ συμβαίνει κάτι ανάλογο μ' αυτό που είχε πάθει ο Μητσοτάκης με το Μακεδονικό: Όσο πιο βαθιά προχωρούσε στη ρώσικη ταχτική πίεσης της Δημ. της Μακεδονίας, τόσο πιο προδότη τον έβγαζε ο Παπανδρέου, αφού είχε βρει το κορόιδο να του κάνει τη βρωμοδουλειά. Μέχρι που τον έριξε τελικά, με τη βοήθεια βέβαια του άλλου "πατριώτη", του Σαμαρά.

Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Από τα παραπάνω εύκολα προκύπτει η θέση των κομμάτων, μικρών και μεγάλων, στη χώρα μας και στην Κύπρο: Όσα καμώνονται τα φιλοευρωπαϊκά είναι με το (ψεύτικο) μορατόριουμ, ενώ όσα είναι με τη βαθιά ρώσικη στρατηγική βγαίνουν σφοδρόι πολέμοι του, γιατί είναι "αμερικάνικο". Με την πρώτη γραμμή βγαίνει ο Σημίτης, ο Γ. Παπανδρέου, προπάντων ο ΣΥΝ, αλλά και το ΑΚΕΛ. Με τη δεύτερη του ψευτοΚΚΕ, ο Λυσαριδής και οι... Διαρρήχτες (δεν ήταν βέβαια δυνατό να αποστεί από τη γραμμή του Ριζοσπάστη)!

Κοινό στοιχείο όλων αυτών, και εκεί που πραγματικά αποκαλύπτονται: Κανείς από τους παραπάνω δεν εκφράζει την αντίθεσή του στους εξοπλισμούς από τη Ρωσία. Όχι μόνο αυτό, αλλά μερικοί απ' αυτούς υπερθεματίζουν κιόλας.

Εμείς από την πλευρά μας θα μπορούσαμε να δούμε θετικά ένα μορατόριουμ αν ήταν πραγματικό και αν οι πολιτικοί του όροι βρίσκονταν στην κατεύθυνση αποδέσμευσης της Κύπρου και της Ελλάδας από το θανάσιμο εναγκαλισμό της Ρωσίας, που σημαίνει μεσοπρόθεσμα λύση του Κυπριακού και όχι ένταση. Κάτι τέτοιο όμως θα προϋπέθετε τα εξής:

- Αποδέσμευση Κύπρου και Ελλάδας από τους ρώσικους εξοπλισμούς.
- Κατάργηση του λεγόμενου ενιαίου αμυντικού δόγματος.
- Άμεση έναρξη συνομιλιών των δύο κοινοτήτων.
- Λήψη άμεσων μέτρων για τη μείωση της στρατιωτικής έντασης στο νησί.
- Απεμπλοκή των κοινοτικών κονδυλίων που πρέπει να δοθούν στην Τουρκία για την εφαρμογή της τελωνειακής ένωσης - Να συγκληθεί άμεσα το Συμβούλιο Σύνδεσης.
- Έναρξη διαλόγου μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας για όλο το φάσμα των ελληνοτουρκικών διαφορών. Να μην αποκλειστεί η λύση να παραπεμφθούν όλες οι

διαφορές στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Τίποτα όμως απ' αυτά δεν κάνουν οι κυβερνήσεις Ελλάδας και Κύπρου. Και όχι μόνο αυτό, αλλά στις 10 Δεκέμβρη ο κύπριος υπουργός Εξωτερικών Αλέκος Μιχαηλίδης δήλωσε πως όσο το Κυπριακό παραμένει άλυτο, η Κύπρος θα ενισχύσει την άμυνά της και θα συνεχίσει τα εξοπλιστικά της προγράμματα. Πράγμα που σημαίνει μεγαλύτερη διείσδυση της ρώσικης υπερδύναμης στην Κύπρο και την Ελλάδα και, ταυτόχρονα, διαιώνιση του Κυπριακού.

Το ότι το ισχύον μορατόριουμ είναι παραμύθι αποδεικνύει και η συζήτηση για νέες ασκήσεις στην Κύπρο το Μάρτη και το Μάη, καθώς και η δήλωση του κύπριου κυβερνητικού εκπροσώπου ότι «βρισκόμαστε σε επαφή με τη ρώσικη κυβέρνηση για να συνάψουμε συμβόλαια αγορών» (βλ. *Ελευθεροτυπία*, 14/12). Είναι φανερό ότι πρόκειται για ένα μορατόριουμ διάτρητο σα σφουγγάρι και ελαστικό σαν καουτσούκ, κομμένο και ραμμένο στα μέτρα της νεοσαρικής Ρωσίας. Θυμίζει τα περιβόητα μορατόριουμ του Παπανδρέου, τα περιβόητα δύο Νταβός, που όχι μόνο δεν απομάκρυναν, στρατηγικά, τον κίνδυνο και την πολεμική ένταση, αλλά είχαν στόχο να δώσουν την εξουσία στις φιλορώσικες δυνάμεις στην Κύπρο και στην Ελλάδα.

Η ΡΩΣΙΚΗ ΤΑΧΤΙΚΗ ΤΗΣ ΥΦΕΣΗΣ ΑΠΟΔΙΔΕΙ ΚΑΡΠΟΥΣ

Η αναγκαία για τη Ρωσία προσωρινή ύφεση στο τρίγωνο της έντασης Αθήνα-Λευκωσία-Άγκυρα είναι αρκετά καρποφόρα και στις δύο ακτές του Αιγαίου.

Πρώτα-πρώτα στη χώρα μας. Στη σύνοδο του ΟΑΣΕ που διεξήχθη στη Λισαβόνα και στην οποία αναφερθήκαμε παραπάνω, ο Σημίτης αποδέχτηκε τη ρώσικη θέση για παραπομπή των ελληνοτουρκικών διαφορών σε ειδικό μηχανισμό του ΟΑΣΕ. Για τη σημασία της θέσης αυτής έχουμε ξαναγράψει στη *Νέα Ανατολή*. Πρόκειται για μια θέση που βάσει επίσημα τη Ρωσία διαιτητή ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία και μάλιστα με τη "βούλα" της Δύσης. Ας παρακολουθήσουμε το σχετικό ρεπορτάζ της *Ελευθεροτυπίας*, 4/12:

«Ο Κ. Σημίτης υπογράμμισε την ανάγκη να διαδραματίζει ο ΟΑΣΕ σημαντικό ρόλο στις διαδικασίες ειρήνευσης, σε περιπτώσεις διενέξεων ή αμφισβητήσεων μεταξύ των χωρών. Η αναφορά αυτή έχει σαφέστατα και εφαρμογή στα προβλήματα των ελληνοτουρκικών σχέσεων. Ο πρωθυπουργός είπε ακόμη ότι τα κράτη-μέλη του ΟΑΣΕ πρέπει να έχουν το δικαίωμα πλήρους χρήσης των μηχανισμών και των θεσμών του οργανισμού, κατά τις διαδικασίες ειρήνευσης. Ο Κ. Σημίτης τόνισε ότι θα πρέπει να υπάρχει ένας μηχανισμός του ΟΑΣΕ, ο οποίος θα προωθεί τις διαδικασίες ειρήνευσης».

Στην άλλη πλευρά του Αιγαίου τώρα. Μέσα στους κόλπους της τουρκικής κυβέρνησης, κυρίως όμως στις σχέσεις Ερπακάν-αξιωματικών, μαινεται μια λυσαλαία μάχη, καθώς το κεντρικό ζήτημα εξουσίας κρίνεται πάντα στο ποιος ελέγχει το στρατό. Μια κρίση τύπου Ίμιας θα έδινε πόντους και το πάνω χέρι στους στρατιωτικούς και θα αποδυνάμωνε τον Ερπακάν. Γι' αυτό ακριβώς οι ρωσοδούλοι και η ίδια η Ρωσία είναι προσεκτικοί τώρα με την Τουρκία.

Δύο στοιχεία μπορούμε να φέρουμε εδώ για να δείξουμε αυτή τη μάχη που διεξάγεται για τον προσανατολισμό της Τουρκίας. Το ένα έχει να κάνει με τις πρόσφατες αποστρατείες 69 αξιωματικών και υπαξιωματικών από το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, στην εναρκτήρια συνεδρίαση του οποίου ο Ερπακάν είχε αποφύγει να παραστεί, αφού αιτία της αποστρατείας ήταν οι σχέσεις των αξιωματικών αυτών με τον ισλαμικό φονταμενταλισμό. Τελικά αναγκάστηκε να υπογράψει τις αποστρατείες, αλλά ετοιμάζεται να περάσει νόμο που θα επιτρέπει την παραπομπή σχετικών αποφάσεων σε ανώτατο δικαστήριο, κάτι που σήμερα δεν ισχύει.

Το δεύτερο και σημαντικότερο είναι ότι η συνεργασία με το ισλαμοφασιστικό Ιράν περνάει σε ανώτερη φάση, αφού θα περιλαμβάνει και τη στρατιωτική συνεργασία. Ο Ερπακάν υποδέχθηκε τον ιρανό υπουργό Μεταφορών Αλί Ακμπάρ Τορκάν δήλωσε, λίγες μέρες πριν την επίσκεψη του ιρανού προέδρου Αλί Ακμπάρ Χασεμί Ραφσαντζανί, ότι «μια συνεργασία στην αμυντική βιομηχανία ανάμεσα στην Τουρκία και το Ιράν είναι προς το συμφέρον των δύο χωρών... Το να είσαι μέλος του ΝΑΤΟ είναι ένα πράγμα, το να αναπτύσσεις τη βιομηχανία σου προς το εθνικό συμφέρον είναι ένα άλλο» (*Ελευθεροτυπία*, 18/12). Λίγες μέρες πριν είχε δηλώσει για πολλοστή φορά ότι η Τουρκία θα πρέπει να επανεξετάσει τις σχέσεις της με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όσο για τη θλιβερή Τσιλέρ, που στην ουσία αποτελεί το διαβατήριο του Ερπακάν για τη Δύση, πήγε στη Μόσχα μπας και πείσει τους Ρώσους να μην πουλήσουν τα αντιαεροπορικά στην Κύπρο, αλλά η απάντηση που πήρε δεν ήταν καθόλου ικανοποιητική. Ο Βαλέρι Πογκρεμπένκοφ, εκπρόσωπος της "Ροσβαρουζένιε", του ρώσικου κρατικού μονοπώλιου εξαγωγής όπλων, χαρακτήρισε "επέμβαση" στις σχέσεις της Ρωσίας και του "πολύ καλού εταίρου" της, της Κύπρου, την τυχόν έγερση από την Τσιλέρ αιτήματος ματαίωσης της πώλησης ρωσικών αντιαεροπορικών συστημάτων και υπενθύμισε ότι και η Τουρκία έχει αγοράσει ελικόπτερα και θωρακισμένα οχήματα μεταφοράς προσωπικού.

Είναι αυτό που λένε "πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένη"...

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΩΝ Ύφεση διπλής ερμηνείας

Πρόσφατα επισκέφθηκαν τη χώρα μας 65 Τούρκοι επιχειρηματίες για να λάβουν μέρος σε διήμερο συνέδριο που διοργάνωσε η Ένωση Νέων Επιχειρηματιών. Αποτέλεσμα ήταν μία συμφωνία για 4 επιχειρηματικά σχέδια στους τομείς της ενέργειας, του τουρισμού, της υγείας και των κατασκευών και η σύσταση 8μελούς επιτροπής (4 μέλη από κάθε πλευρά) η οποία θα εξετάσει τα επόμενα βήματα για την εδραίωση της ελληνοτουρκικής οικονομικής συνεργασίας (*Ελεύθερος Τύπος*, 11/12).

Δεν είναι βέβαια τυχαίο που αυτή η συνάντηση γίνεται για πρώτη φορά επί πρωθυπουργίας Ερπακάν. Βρίσκεται μέσα στα πλαίσια της προσωρινής ύφεσης στις ελληνοτουρκικές σχέσεις που εξυπηρετεί τα συμφέροντα της ρώσικης διπλωματίας.

Παρ' όλ' αυτά πρόκειται για μια

θετική κίνηση στην κατεύθυνση της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών, την οποία προβόκαρε ο σοβινισμός.

Έτσι, κατά τις συναντήσεις ελλήνων και τούρκων επιχειρηματιών όχι μόνο δεν παρέστη ούτε ένα κυβερνητικό ή έστω κρατικό στέλεχος, αλλά δόθηκε εντολή από το υπουργείο Εξωτερικών να μην πάρει μέρος και κανένα από τα ελληνικά επιμελητήρια, τα οποία επισήμως εμφανίστηκαν να αγνοούν τη συνάντηση και ανεπισήμως παρότρυναν τα μέλη τους να συναντηθούν με τους Τούρκους (*Επενδυτής*, 15/12).

Μ' αυτό τον τρόπο ο ελληνικός σοβινισμός, ο οποίος συντηρείται από το σοσιαλφασισμό για μελλοντική χρήση, εμποδίζει τη δημιουργία κάθε βάσης για ειρηνική συνύπαρξη των δύο λαών.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ Η ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΡΩΣΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ

Είχαμε καταγγείλει στη *Νέα Ανατολή* την αμυντική συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας που είχε υπογραφεί ανάμεσα σε Ελλάδα και Ρωσία με υπουργό Άμυνας τότε τον Αρσένη. Η κυβέρνηση Σημίτη αποφάσισε να κάνει ό,τι μπορεί για να αποδώσει αυτή τη συμφωνία τα μέγιστα, ενισχύοντας τους δεσμούς της Ελλάδας με τη σοσιαλμπεριαλιστική Ρωσία, δεσμούς που θα οδηγήσουν τη χώρα σε αιματοκύλισμα και καταστροφή.

Το υπουργείο Άμυνας σκέφτεται σοβαρά για πρώτη φορά την πιθανότητα να αγοράσει ρώσικα οπλικά συστήματα. Στα πλαίσια αυτά, ο αρχηγός ΓΕΑ αντιπύραρχος Γ. Αντωνέτσης επισκέφθηκε τη Ρωσία πριν από λίγες εβδομάδες για να εξετάσει τα σύγχρονα ρώσικα αεροσκάφη SU 27 και να επισκεφθεί ρώσικες στρατιωτικές βάσεις (*Αυγή*, 3/12). Ειδικότερα, η Ελλάδα μπορεί να επιλέξει το ρώσικο πυραυλικό αντιαεροπορικό σύστημα SV-300 αντί του αμερικάνικου Patriot, καθώς και να προμηθευτεί μια σειρά άλλων συστημάτων. Η πρόθεση αυτή της ελληνικής κυβέρνησης προκάλεσε την αντίδραση της Αμερικής, που σκέφτεται να προβεί σε διάβημα μέσω του πρεσβευτή της Νάιλς (*Επενδυτής*, 14-15/12). Μετά την Κύπρο, που ήδη εξοπλίστηκε με ρώσικα όπλα, και η Ελλάδα ακολουθεί την ίδια

κατεύθυνση, υλοποιώντας την ουσία του "ενιαίου αμυντικού δόγματος", το αντιτούρκικο μέταπο στην υπηρεσία της Ρωσίας. Αυτό είναι το νόημα της προπαγάνδας του Ριζοσπάστη ενάντια στους υπερεξοπλισμούς, εννοώντας μόνο αυτούς που γίνονται από τη Δύση, την "κακιά, ιμπεριαλιστική" Δύση που μας "πουλάει" στα εθνικά ζητήματα. Αυτή η προπαγάνδα αξιοποιεί το σοβινισμό, ενώ βρίσκει σύμφωνη και τη "Χρυσή Αυγή" (!), η οποία αναρωτιέται αφελώς: "Ρώσικα όπλα, γιατί όχι;" (11/12)

Επίσης, στα πλαίσια αυτής της συμφωνίας τον ερχόμενο Μάιο ένα σημαντικό ρώσικον μαχητικό (τρίτης γενιάς) πρόκειται να επισκεφθεί την Ελλάδα, και όχι μόνο. Ρώσοι πιλότοι με έλληνες συναδέλφους τους θα πραγματοποιήσουν κοινές πτήσεις στο FIR Αθηνών για πρώτη φορά στην ιστορία των δύο χωρών, ενώ προβλέπεται στο μέλλον η επίσκεψη ελληνικών μαχητικών στη Ρωσία (*Βήμα*, 8/12).

Η προμήθεια της χώρας μας με ρώσικα όπλα θα σημαίνει την πλήρη εξάρτηση από τη Ρωσία, και κάθε δημοκράτης και πραγματικός πατριώτης πρέπει να αντιταχθεί σ' αυτήν, όπως και σε κάθε είδους στρατιωτική συνεργασία με τη χώρα που θα εξαπολύσει το νέο παγκόσμιο πόλεμο, που θα παίξει στην ιστορία το ρόλο του νέου Χίτλερ.

Οπορτουνισμός και "αγροτική εξέγερση"

Μια αντεπαναστατική θεωρία και πολιτική

Σύσσωμος ο οπορτουνισμός, ο τροτσκισμός και ο αναρχισμός, όλος δηλαδή ο συρφετός που συνωστίζεται στην αυλή του Περισσού, έτρεξε να πλειοδοτήσει σε επαναστατικότητα με την έκφραση συμπαράστασης στη "μεγάλη εξέγερση των αγροτών".

Όλοι τους ταυτίστηκαν με το ψευτοΚΚΕ παίρνοντας απ' αυτό την πολιτικοϊδεολογική γραμμή της υποστήριξης και παράλληλα το κατηγορούν ότι μπήκε σ' αυτόν τον αγώνα κάτω από την πίεση της... βάσης!

Έτσι οι "επαναστάτες" μας ξεπερνούν στα μαλακά το γεγονός ότι βρέθηκαν για άλλη μια φορά επικεφαλής του πολιτικού μετώπου του σοσιαλφασισμού, πλάι με τον εκοφίτη Έμπερτ, τον εθνικοσοσιαλιστή Τσοβόλα και τους χιτλερικούς της "Χρυσής Αυγής".

Ουσιαστικά η επαναστατικότητα τους και η προσπάθεια της διαφοροποίησής τους απ' αυτό το μαύρο μπλοκ βρίσκεται για τους ίδιους σ' ένα ζήτημα: Στο ότι οι ίδιοι θα μείνουν συνεπείς μέχρι το τέλος, ενώ οι άλλοι που μπήκαν με πίεση της βάσης στον "αγώνα" θα εγκαταλείψουν και θα πουλήσουν τους αγρότες.

Μόνο και μόνο η απάντηση στο ερώτημα αν θα είχε γίνει η "εξέγερση" χωρίς το ψευτοΚΚΕ και τον Έμπερτ ανατρέπει τον παραπάνω ισχυρισμό τους. Όμως το βασικό δεν είναι αυτό. Είναι το γεγονός ότι όλος ο συρφετός του οπορτουνισμού της αυλής του Περισσού αναμασάει τη θεωρία και την πολιτική του ψευτοΚΚΕ. Και αυτό είναι το βασικό ζήτημα που δείχνει την πλήρη ενότητά τους, αλλά και την πραγματική καθοδήγηση της "εξέγερσης των αγροτών".

Το ψευτοΚΚΕ βάζει ένα πράγμα: Η Ε.Ε. επιβάλλει στην ελληνική κυβέρνηση μια πολιτική που στοχεύει στη δημιουργία της μεγάλης καπιταλιστικής αγροτικής εκμετάλλευσης και φέρνει μ' αυτό τον τρόπο το ξεκλήρισμα των μικρομεσαίων αγροτών. Έτσι, λοιπόν, οι εξαθλιωμένοι μικρομεσαίοι αγρότες, αγανακτισμένοι, κάνουν τα μπλόκα για να προστατεύσουν τα νοικοκυριά τους και να ανατρέψουν την επίθεση της Ε.Ε., που χτυπάει συνολικά το λαό και τη χώρα. Σ' αυτήν επομένως την περίοδο οι αγρότες βρίσκονται στην πρωτοπορία του κινήματος, γι' αυτό πρέπει να έχουν τη συμπαράσταση όλου του εργαζόμενου λαού.

Αυτή η τοποθέτηση του ψευτοΚΚΕ είναι ταυτόχρονα η ιδεολογικοπολιτική βάση των "επαναστατών" μας. Αυτή την άποψη θα κρίνουμε σ' αυτό το άρθρο για να δούμε πόσο είναι επαναστατική.

Το ψευτοΚΚΕ και όλος ο οπορτουνισμός **κρύβουν** τον ταξικό χαρακτήρα των αγροτικών κινητοποιήσεων. Οι αναφορές τους σε μικρομεσαία και φτωχή αγροτιά

δεν είναι τίποτα άλλο από ένα λαθρεμπόριο του μαρξισμού-λενινισμού.

Ο Λένιν στο αγροτικό πρόγραμμα της ρώσικης σοσιαλδημοκρατίας καθορίζει με σαφήνεια τις τάξεις στην ύπαιθρο:

«**Βάζουμε σε εισαγωγικά τη λέξη αγροτιά, για να σημειώσουμε στην περίπτωση αυτή την ύπαρξη μιας ολόκληρης αναμφισβήτητης αντίφασης: φυσικά, στη σύγχρονη κοινωνία η αγροτιά δεν είναι πια ενιαία τάξη. Όποιος όμως συγχύζεται απ' αυτή την αντίφαση, ξεχνά ότι δεν πρόκειται για αντίφαση στα λόγια, στη θεωρία, αλλά αντίφαση της ίδιας της ζωής. Δεν είναι επινοημένη, αλλά ζωντανή διαλεκτική αντίφαση. Όσο η δουλοπαροικιακή κοινωνία στο χωριό μας εκτοπίζεται από τη σύγχρονη αστική κοινωνία, τόσο η αγροτιά παύει να είναι τάξη, διασπάται σε αγροτικό προλεταριάτο και σε αγροτική αστική τάξη, μεγάλη, μεσαία, μικρή και πολύ μικρή**» (Λένιν, τόμ. 6, σελ. 314).

Με βάση αυτή την τοποθέτηση του Λένιν, που αποτελεί τη βάση του Λενινισμού στο αγροτικό ζήτημα, δεν μπορούμε να μιλάμε σήμερα στην Ελλάδα, που ο καπιταλισμός κυριαρχεί στην ύπαιθρο, ούτε για αγροτιά σαν τάξη, ούτε για μικρομεσαία ή φτωχή αγροτιά, και μέσα απ' αυτό να αναγνωρίζουμε εξ' ορισμού την προοδευτικότητα οποιουδήποτε αγροτικού κινήματος. Το κίνημα στην ύπαιθρο χαρακτηρίζεται καταρχήν από ποια τάξη καθοδηγείται: Ή από το αγροτικό προλεταριάτο ή από την αγροτική αστική τάξη ανεξάρτητα από το μέγεθός της.

Έτσι λοιπόν, ανεξάρτητα καταρχήν από το γεγονός αν είναι η μικρομεσαία και φτωχή ή η μεγάλη αγροτιά στα μπλόκα των εθνικών οδών, **πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι πρώτα απ' όλα το κίνημα αυτό είναι ένα κίνημα της αγροτικής αστικής τάξης.**

Οι επαναστάτες μας, και μάλιστα όσοι μιλάνε στο όνομα του μαρξισμού-λενινισμού και της εργατικής τάξης, πρέπει να ξέρουν πως όλη η επαναστατικότητά τους **εκφράζεται στην υποστήριξη ενός κινήματος της αστικής τάξης.**

Εκτός και αν μας δείξουν στα μπλόκα τους χιλιάδες έλληνες και κυρίως, ξένους εργάτες γης, το αγροτικό δηλαδή προλεταριάτο, ή αν μας δείξουν έστω και ένα αίτημα υπέρ αυτών των εργατών. Πώς όμως είναι δυνατόν να υπάρχει ένα τέτοιο αίτημα από τους ίδιους τους εκμεταλλευτές τους;

Πώς μπορεί το προλεταριάτο της βιομηχανίας και της βιοτεχνίας, πώς μπορούν οι πολιτικές και συνδικαλιστικές οργανώσεις του να δώσουν την υποστήριξή τους στους πιο στυνούς εκμεταλλευτές των ταξικών αδελφών τους της υπαίθρου;

Αυτό είναι κάτι που μόνο οι ψευτοεπαναστάτες μας μπορούν να καταλάβουν!

Η αγροτική αστική τάξη, ακόμα και η πιο μικρή και η πιο φτωχή, από τα ίδια της τα ταξικά συμφέροντα είναι υπέρ της διατήρησης των βάσεων του καπιταλισμού, υπέρ της διατήρησης και της επέκτασης της δικιάς τους ιδιοκτησίας.

Γι' αυτό ο Λένιν έγραφε πως «**δεν αναλαμβάνουμε καθόλου την υπεράσπιση των συμφερόντων της, σαν τάξης μικρών ιδιοκτητών γης και γεωργών στη σύγχρονη κοινωνία**».

Και εδώ ερχόμαστε στο ζήτημα του "ξεκλήρισματος" των μικρομεσαίων και φτωχών, για το οποίο ο θρηνητή δέχθηκε το ψευτοΚΚΕ και ο οπορτουνισμός. Είναι γεγονός πως η Ε.Ε. προωθεί τη συγκέντρωση του κεφαλαίου στην ύπαιθρο. Μια τέτοια συγκέντρωση φέρνει αντικειμενικά το χτύπημα της μικρής και μεσαίας αγροτικής τάξης. Όμως είναι η Ε.Ε. που επιβάλλει ώστε αυτή η αναγκαία συγκέντρωση της που προκαλεί η ίδια η κίνηση του κεφαλαίου, αλλά και η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, να γίνει με το λιγότερο βίαιο τρόπο για τους ευρωπαίους αγρότες. Όμως εδώ δε μας ενδιαφέρει αυτή η πλευρά της Ε.Ε., αλλά η γενική αντικειμενική κίνηση του κεφαλαίου στη γεωργία, που οδηγεί στο ξεκλήρισμα της μικρής γαιοκτησίας.

Το πώς θα σταθεί το συνειδητό προλεταριάτο απέναντι σ' αυτό το ζήτημα του "ξεκλήρισματος" είναι αυτό που ξεχωρίζει τον πραγματικό μαρξισμό από τον οπορτουνισμό.

Υπάρχουν δύο τρόποι να υποστηρίξει κανείς τη μικρή και φτωχή αγροτιά που χτυπιέται από την καπιταλιστική συγκέντρωση: Ο ένας είναι από την άποψη της αστικής τάξης, από τη δικιά της δηλαδή ταξική άποψη, και ο άλλος από την άποψη του προλεταριάτου.

Ο πρώτος είναι αυτός που κάνει το ψευτοΚΚΕ και ο οπορτουνισμός. Αυτοί βλέπουν την πρόοδο στο χτύπημα της καπιταλιστικής συγκέντρωσης με τη διατήρηση του μικρού κλήρου, θεωρώντας τον σαν την πρόοδο στη γεωργία.

Ο άλλος τρόπος, του προλεταριάτου, υποστηρίζει το μικρό και φτωχό αγρότη ως πρόσωπο, αλλά χωρίς να υπερασπίζεται τη μικρή του ιδιοκτησία. Γιατί η υποστήριξη της μικρής ιδιοκτησίας είναι μια αντιδραστική θέση, στο βαθμό που στρέφεται ενάντια στη μεγάλη κεφαλαιοκρατική οικονομία, **γιατί φρενάρει την κοινωνική εξέλιξη και αμβλύνει την ταξική πάλη.**

Σε συνθήκες κυριαρχίας του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής η μικρή ιδιοκτησία εμποδίζει την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, δένει τον εργαζόμενο σ' ένα μικρό κομματάκι γης, εμποδίζει την εφαρμογή νέων τεχνικών μεθόδων και δυσκολεύει το τράβηγμα της γης στην εμπορευματική κυκλοφορία.

Ο Λένιν γράφει με απόλυτη σαφήνεια: «**Η τάξη των μικροπαραγωγών, μαζί και των μικρογεωργών, στην πάλη της ενάντια στην αστική τάξη είναι τάξη αντιδραστική, και γι' αυτό το λόγο αν προσπαθούσαμε να σώσουμε την αγροτιά, υπερασπίζοντας το μικρό νοικοκυριό και τη μικρή ιδιοκτησία από την επιδρομή του καπιταλισμού, δε θα κάναμε τίποτα άλλο παρά να παρεμποδίζουμε μάταια την κοινωνική εξέλιξη, να ξεγελούμε τον αγρότη με αυταπάτες ότι είναι δυνατή και στον καπιταλισμό η ευημερία, θα σήμαινε να διασπάμε τις εργαζόμενες τάξεις, δημιουργώντας για τη μειοψηφία προνομίου θέση σε βάρος της πλειοψηφίας**» (στο ίδιο, σελ. 812).

Και αλλού: «**Γενικά το προλεταριάτο δεν είναι καθόλου πρωτόπορος εκπρόσωπος των μικροαστών. Κι αν αυτό συμβαίνει, συμβαίνει μόνο όταν ο μικροπαραγωγός νιώθει ότι η καταστροφή του είναι αναπόφευκτη, όταν εγκαταλείπει τη δική του άποψη και αποδέχεται την άποψη του προλεταριάτου. Πρωτόπορος εκπρόσωπος του σημερινού μικροπαραγωγού που δεν εγκατέλειψε ακόμα τη δική του άποψη είναι πολύ συχνά ο αντισιμπίτης και ο μεγαλοκτηματίας, ο εθνικιστής και ο ναρόντνικος, ο σοσιαλρεφορμιστής κι ο "κριτικός του μαρξισμού"**» (στο ίδιο, σελ. 231).

Ενώ ο Ένγκελς στο άρθρο του «**Το αγροτικό ζήτημα στη Γαλλία και στη Γερμανία**» έλεγε ότι, εφόσον ο μικροαγρότης δεν εγκαταλείπει την άποψή του, η θέση του είναι στους αντισιμπίτες.

Ας δεχτούμε, για τη λογική του άρθρου, την ψεύτικη θέση ότι είναι η συγκέντρωση που επιδιώκει η Ε.Ε. στη γεωργία αυτή που φέρνει το πιο βίαιο, το πιο απότομο "ξεκλήρισμα" των μικρομεσαίων και φτωχών, ακόμα, αγροτών.

Μ' αυτή την παραδοχή ως υποθετική βάση συζητήσης, και με βάση τη μαρξιστικολενινιστική επαναστατική αντίληψη, να δούμε αν τα αιτήματα των "αγροτών" γίνονται κάτω από τη "δικιά τους άποψη" ή από την άποψη του προλεταριάτου.

Το βασικό αίτημα των "αγροτών" είναι οι επιδοτήσεις ανά στρέμμα, όπως και διάφορα μέτρα για τη μείωση του κόστους παραγωγής. Είναι δηλαδή αιτήματα που προσπαθούν να διατηρήσουν ψηλή τη χρηματική εμπορευματική απόδοση ανά κλήρο.

~90.000 δρχ. το στρέμμα, φωνάζει το ψευτοΚΚΕ και ο οπορτουνισμός, για να μπορεί να ζήσει ο εξαθλιωμένος αγρότης. Μείωση του ΦΠΑ, μείωση στο πετρέλαιο, μείωση στο ηλεκτρικό. Αιτήματα δηλαδή που όχι μόνο δένουν το μικροπαραγωγό παραπάνω με την ιδιοκτησία του, μιας και του εξασφαλίζουν έστω και στα λόγια- τη διατήρηση της ταξικής του θέσης, αλλά είναι κυρίως αιτήματα ΟΛΗΣ της

αγροτικής αστικής τάξης: μικρής, μεσαίας και μεγάλης, γιατί αυτή ευνοείται περισσότερο από τις επιδοτήσεις.

Είναι δηλαδή αιτήματα που γίνονται κάτω από **"τη δικιά τους" άποψη.**

Είναι αυτό που αναγκάζει το ΝΑΡ να προσπαθεί να εμφανιστεί "ταξικό" όταν προσπαθεί να διαφοροποιηθεί μ' όλον τον άλλο οπορτουνισμό γράφοντας σε κεντρικό άρθρο στο ΠΡΙΝ, στις 15 Δεκεμβρίου:

«**Η ύπαρξη στις γραμμές αυτές του κινήματος μικρών και μεσαίων και κάποιων μεγαλοαγροτών δημιουργεί και τις αντιφάσεις του. Μας δίνει εξήγηση για τον κολοβό τρόπο που μπαίνουν πολλές φορές τα αιτήματα, καθώς και τον περιορισμό των αιτημάτων για να χωρούν οι πάντες. Είναι ανάγκη περισσότερο από ποτέ να ξεχωρίσουν οι σημαίες των μικροαγροτών και των εργατών γης... Στη σημερινή συγκυρία αυτό το πλαίσιο αιτημάτων πρέπει να έχει σα βασικούς άξονες:**

α) Την πάλη ενάντια στο Μητρώο Αγρότη, το οποίο αποτελεί μητρώο νομοθετικού-διοικητικού ξεκλήρισματος των μικροαγροτών και των εργατοαγροτών, β) Να καταργηθεί το νομοσχέδιο για την ασφάλιση των αγροτών που στηρίζεται ουσιαστικά στις εισφορές τους. Σύνταξη χωρίς εισφορές των μικροαγροτών, γ) Συλλογικές συμβάσεις εργασίας, ισότιμα κοινωνικά, πολιτικά δικαιώματα στους ξένους εργάτες, δ) Εισοδηματικές ενισχύσεις στους μικρούς αγρότες και τους εργατοαγρότες. Οι όποιες επιδοτήσεις να δίνονται μόνο στους μικρομεσαίους αγρότες με κριτήριο τις κοινωνικές τους ανάγκες...

...**Ταυτόχρονα πρέπει να του δείχνουμε ότι την πάλη απέναντι στον καπιταλισμό δεν την κάνουμε για να διατηρήσει και να μεγαλώσει την ιδιοκτησία του, αλλά για να καταργήσουμε την ατομική ιδιοκτησία συνολικά.**

Από πρώτη άποψη, οι παραπάνω θέσεις φαντάζουν σα θέσεις που προσπαθούν να βάλουν έναν ταξικό διαχωρισμό. Ιδιαίτερα στη θέση δ', όπου δειλά-δειλά χτυπιέται το αίτημα των επιδοτήσεων και μπαίνει σαν κριτήριο όχι το στρέμμα, αλλά οι κοινωνικές ανάγκες.

Η απάντηση στο ερώτημα που επιφανειακά δημιουργείται από την παραπάνω τοποθέτηση, δηλαδή γιατί το ΝΑΡ υποστηρίζει την "εξέγερση των αγροτών", είναι απλή και βρίσκεται στο **πρώτο** κοινό αίτημα με το ψευτοΚΚΕ και τον υπόλοιπο οπορτουνισμό, που είναι και όλη η ουσία. Στο μητρώο δηλαδή των αγροτών, όπου με σαφήνεια υποστηρίζει τη διατήρηση της ταξικής θέσης της μικρής αγροτικής αστικής τάξης.

Μια τοποθέτηση που υπάρχει σ' όλη την λογική του ΝΑΡ. "**Μικροί αγρότες και εργάτες γης**" είναι η

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

⇒ Ο τσαμπουκάς των αγροτοπατέρων υπήρξε αναμφίβολα το πρώτο θέμα του δεκαπενθημέρου. Οι υπό κατάληψη κόμβοι του οδικού δικτύου μετατράπηκαν γρήγορα σε υπαίθριες χασαποταβέρνες με καψίδια, ρακί και live σκυλόδικη μουσική.

* Εξ ου και η εύλογη απορία του δημοσιογράφου (και μαζί του χιλιάδων τηλεθεατών): Πώς γίνεται να πεινάτε κι όλοι οι συνδικαλιστές σας να 'ναι πάνω από 100 κιλά;

⇒ Και καλά, το Μάστριχ δεν το γουστάρετε, το καταλάβαμε. Για 'κεινο όμως το ετήσιο 45% που εισπράττετε από τα ευρωπαϊκά τομεία ως ενίσχυση του εισοδήματός σας δεν ακούσαμε λέξη.

⇒ Σκεφτείτε, ο μη γένοιτο, λέει, υπουργός Γεωργίας Πατάκης και υπουργός Πολιτισμού Μπούτσας.

* Και 'μεις, τρίτο γύρο στο βουνά..

⇒ Εκνευρίστηκε κι ο Τζουμάκας και έβγαλε τα άπλυτα στη φόρα: Ποιοι αγρότες είναι στα μπλόκα; Όλοι οι "βαρμποινίτες", που τους ξέρουμε έναν-έναν. Όλοι αυτοί που έφαγαν τα δισ. δρχ. Με τους άλλους απατεώνες..κατάλαβαν ότι τέρμα οι κλοπές. Ό,τι φάγανε φάγανε. Τώρα δεν είναι ανεκτές τέτοιες πρακτικές. Το ΠΑΣΟΚ αρκετά τους έδωσε. Τους ανέχθηκε. Τώρα, τέρμα. Είτε είσαι ΠΑΣΟΚ είτε όχι.

* Δηλαδή, για να το διαβάσουμε ανάποδα, το ΠΑΣΟΚ τάιζε χοντρά και για χρόνια απατεώνες και βαρμποινίτες.

* Και το εξαγόμενο σλόγκαν: ψήφισε σοσιαλιστή, ψήφισε Γκόρτζο..

⇒ Από κοντά κι η κυρά Παπαρήγα, με **Περισσή** σκέψη θέλησε τα μπλόκα ως διαπραγματευτικό όπλο για να ασκηθεί πίεση στα όργανα της Ε.Ε.

* Τι λες κυρά μου, μασάει η κατσίκια ταρομά; ⇒ Οι μόνες διαπραγματεύσεις που έφεραν τα μπλόκα είναι ανάμεσα στους φορτηγατζήδες και στους απατεώνες αγροτοπατέρες για το κόστος διέλευσης: 50.000 δραχμές καταβάλλουν στα αγροτο-διόδια οι ρωμιοί νταλικέρηδες και 100.000 οι κουτόφραγκοι.

* Κάρτα VISA δέχεστε;

⇒ Όλο δε αυτό το αγροτοπατερίστικο σκυλλολόι ενέπνευσε την ελευθέρας βοσκής ζερβή διανόηση, που 'δωσε ρέστα.

⇒ Δείγμα πρώτο: *Εις το βουνό ψηλά εκεί / είν' εκκλησιά ερημική / το σημαντικό της δεν χτυπά / δεν έχει ψάλτη ουδέ παπά.*

Και τι είναι εκκλησιά χωρίς παπά, χωράφι χωρίς γεωργό, αμπέλι χωρίς τρύγο, χωριό χωρίς παιδιά, χωρίς γάτα, χωρίς σκύλο; (Άγγελος Ελεφάντης, άρθρο στην *Εποχή*, στις 15/12/96, με τίτλο *Περιμένοντας την τσαντήλα με το τυρί του Μπαρμπαγιώργου*).

⇒ Δείγμα δεύτερο:

Οι χωριάτες, ως γνωστόν, είναι αγροιώτες, άρα ενδέχεται να είναι αγροικώδεις και να χωριατοφέρουν: με καταλήψεις οδών, να χύνουν το γάλα στους δρόμους αντί να το προσφέρουν στη Γιούνισεφ και παίζοντας όλη μέρα πρέφα στα καφενεία, ενώ στη διάθεσή τους είναι όλος ο Μπαχ των Μεγάλων. Ρουφούν επίσης θορυβωδώς τη μύτη τους και τον καφέ τους. Επιπλέον, έχουν, τα τελευταία τουλάχιστον τρεις χιλιάδες χρόνια ενθάδε, μια οχληροτάτη αγροικική χωριατιά: όπως κι αν τους μιλήσεις, οι Έλληνες χωριάτες μιλούν, ρωτούν και απαντούν στον ενικό. Από πληθυντικό δεν αγροικούν ούτε γροικούν τίποτε.

Αυτός λοιπόν είναι και ο βαθύτερος λόγος της ασυνεννοησίας: Πώς να συνεννοηθούν οι δύο παρατάξεις, όταν ο κάθε εκσυγχρονιστής ηγέτωρ απευθύνεται προς τον αγρότη, σκέφτεται τον αγρότη ή και δεν σκέφτεται, πάντοτε όμως στον πληθυντικό, κι ο χωριάτης σκέφτεται, βρίζει κι απαντά πάντοτε στον ενικό;

Κώστας Ζουράρις, άρθρο στην *Ελευθεροτυπία* (11/12/96), *Αγροίκοι και δεξιοί.*

* Αυτές κι αν είναι πολιτικές αναλύσεις. Κου-

φαθήκαμε!

* Μήπως μωραίνει Κύριος; Σκεφτόμαστε..

* Από την άλλη, πώς να απολέσεις τους χαμένους;

⇒ Δεν έφταναν οι Ελεφάντης - Ζουράρις, χτύπησαν κι οι διαρρηκτές. Ο Σήφης Σταυρίδης κατηγορεί την Ευρωπαϊκή Ένωση για το άνοιγμα των "συνόρων" της στα φτηνότερα γεωργικά προϊόντα των τρίτων χωρών, με καταστροφικά αποτελέσματα για τις "γεωργικές" χώρες της Ε.Ε. όπως είναι και η Ελλάδα (*Ελευθεροτυπία*, 11/12/96).

* Με άλλα λόγια, επιτρέψαμε στους πεινασμένους του τρίτου κόσμου να πουλάνε τα προϊόντα τους στην πλούσια Δύση, αντί να τους αφήσουμε να λιμοκτονούν.

* Πού 'σαι Λεπέν να σου φτιάξει το κέφι.

⇒ Το ότι το ελληνικό κράτος ετοιμάζεται για πόλεμο είναι καθαρό.

⇒ Το ότι η αγορά πολεμικού υλικού μαρτυρά στο βαθμό που σημαίνει αναπόφευκτη εξάρτηση στον τομέα των ανταλλακτικών, της συντήρησης και της εκπαίδευσης των χειριστών-στρατηγικές διακρατικές συμμαχίες, είναι επίσης καθαρό.

⇒ Το ότι η Κύπρος, προηγούμενη ως πρόσκοπος του ελληνικού κράτους, αγόρασε τα υπερσύγχρονα ρώσικα άρματα T-80U, είναι γνωστό.

⇒ Το ότι η Κύπρος παρήγγειλε το αντίστοιχο του αμερικάνικου αντιπυραυλικού - αντιαεροπορικού συστήματος *Πάτριος*, ρώσικο S-300, είναι επίσης γνωστό.

⇒ Τώρα έγινε δημοσίως γνωστό ότι εκτός των άλλων, ενιαίο αμυντικό δόγμα σημαίνει: συντονισμός Ελλάδας - Κύπρου, έτσι ώστε να μπορούν τα αμυντικά συστήματα που θα αγοράστούν από το κυπριακό υπουργείο Άμυνας να υποστηρίζονται από τα οπλικά συστήματα της Ελλάδας και αντίστροφα.

* Συμπέρασμα: η νατοϊκή Ελλάδα σύντομα θα αγοράσει άρματα T-80U, αντιπυραυλικό σύστημα S-300 και ρωσικά αεροσκάφη τρίτης γενιάς.

* Ακόμα τούτη η άνοιξη ραγιάδες, ραγιάδες, / τούτο το καλοκαίρι / όσο να 'ρθει ο Μόσκοβος / να φέρει πόλεμο / Μοριά και Ρούμελη.

⇒ Η πολιτική κατασκευής εχθρού του ελληνικού κράτους αποδίδει τους καρπούς της. Σύμφωνα με δημοσκόπηση της ICAP, το 65,5 % πιστεύει πως η κυβέρνηση πρέπει να δώσει προτεραιότητα στην αποτελεσματική αντιμετώπιση της τουρκικής απειλής. Παρά, ωστόσο, την τρομακτική αντιτουρκική προπαγάνδα, ένα 7,2 % αντιστέκεται σε αυτή την πολιτική.

⇒ Και βέβαια η πολιτική του Συνασπισμού στα ελληνοτουρκικά, καμιά δεν έχει σχέση με τους 700.000 αυτούς συμπολίτες μας.

⇒ Τελευταίο δείγμα συνασπισμικής γραφής, το απόσπασμα από τη συνέντευξη του αρμόδιου περί των εθνικών Νίκου Μπίστη, στην *Αυγή* (15/12/96): Δεν είμαστε αρελείς πασιφιστές. Απαιτούμε, όμως, να ενταχθεί η όποια εξοπλιστική προσπάθεια σε μια στρατηγική που προϋποθέτει πολύπλευρη ισχυροποίηση της χώρας στο διπλωματικό, οικονομικό, πολιτικό και πολιτισμικό πεδίο.

* Είναι αυτή η ροζ τέχνη των λεπτών διακρίσεων και αποχρώσεων.

* Η τέχνη να μην εκτίθεται χυδαία, αλλά Μπαρντουβά, Παπαθεμελή και Καρατζαφέρη.

⇒ Το τελευταίο ωραίο πάντως από το Συνασπισμό είναι το τελευταίο του σύνθημα στεγάστε την αριστερά, θεμελιώστε την πρόοδο. Περί τίνος πρόκειται; Αγόρασε το κτίριο της Κουμουνδούρου το 1988 η ΕΑΡ, με δανεικά κι ως τώρα αγύριστα, από την Ιονική. Ζητάει για χρόνια η τράπεζα πίσω τα χρήματά της από τον κληρονόμο Συνασπισμό, τα στελέχη του οποίου αρέσκονται μέχρι τώρα να απαντούν σιγοτραγου-

δώντας το λαϊκό άσμα *οι ωραίοι έχουν χρέη*. Δεν ξέρουμε αν το ΠΑΣΟΚ τους χαρίσει τα χρέη, για την ευδωμή του κεντροαριστερού προξενιού. Έβγαλαν όμως κουπόνια οικονομικής ενίσχυσης, με αφορμή το κτίριο. Επειδή όμως τα μέλη κι οι οπαδοί του συνασπισμού δεν είναι ως γνωστόν και φανατικοί του κόμματος, τα κουπόνια είναι και λαχεία. Τα δώρα ένα CITROEN SAXO για τους μπαλίρηδες (λαχείο του χιλιάριου) και ένα ΧΑΝΤΙΑ για τους έχοντες (λαχείο του πεντοχίλιου).

* Ποιος είπε ότι ο Συνασπισμός δεν έχει ιδέες και λύσεις (για πάρτη του);

⇒ Η πρόσφατη "ανακάλυψη" του εθνορατιστή χουντικού -και διεθνώς γνωστού σαλτιμπάγκου- "ανθρωπαλόγου" Άρη Πουλιανού, θέλει τις απαρχές του ανθρώπινου γένους στα χώματα της Μακεδονίας, με τη μορφή ενός όντος που το βάπτισε *Ελλαδοπίθηκος ο ημιόρθιος*.

* Αντί να σχολιάσουμε εμείς τις νέες γελοιοτητές του, προσυπογράφουμε το σχετικό σχόλιο του καθηγητή Φαίδωνα Μαλιγκούδη (*Ελευθεροτυπία*, 12/12/96):

• *Εμπνευση, οφείλουμε να το παραδεχτούμε (το όνομα Ελλαδοπίθηκος ο ημιόρθιος), σωτήρια που θα μας απαλλάξει όλους από διλήμματα και αμφιβολίες και, κυρίως, θα κλείσει τα βέβηλα στόματα όλων των επιβούλων ανθελληνικών που, χρόνια τώρα, αμφισβητούν την καθαρότητα της φυλής μας. Δεν αποτελεί περίτρανη απόδειξη για την αδιόλεπτη συνέχεια του Γένους μας η ανεξίτηλη παρουσία των χαρακτηριστικότερων ιδιοτήτων του Ελλαδοπιθήκου (κοινώς: μαϊμού) σε πλείστες όσες εκφάνσεις του συλλογικού μας βίου;*

⇒ Τέλος, εκτός των άλλων, το δεκαπενθημέρο που πέρασε είχε ξανά πολύ Μεγαλέξαντρο.

⇒ Ημερίδα για τους υποτιθέμενους απογόνους του Μεγαλέξαντρου, την φυλή των Καλάς του Αφγανιστάν, οργανώθηκε από την εταιρεία Μακεδνός, το Ράδιο Θεσσαλονίκη και το Ωμέγα TV. Σκοπός της εκδήλωσης η κατοχύρωση της ελληνικότητας των Καλάς και η αποτροπή της σκοπιανοποίησης τους !!!

* Καλά περνάνε πάντως οι Καλάς. Μπορεί να μην καταλαβαίνουν την εθνικιστική υστερία και την προγονοπληξία των Γιουνάνηδων, αλλά τα υλικά αγαθά, οι προσφορές και τα δώρα τους είναι καλοδεχούμενα.

⇒ Μιούζικαλ για το Μεγαλέξαντρο γράφει ο πρώην υπουργός πολιτισμού Θάνος Μικρούτσικος.

* *Αν η μισή του καρδιά βρίσκεται γιατρέ μου εδώ πέρα / η άλλη μισή του στην Πέλλα βρίσκεται.*

⇒ Με αφορμή την 3^η έκδοση της Ιστορίας του Μεγαλέξαντρου από την Άλφα Τράπεζα Πίστεις, ο Μιχάλης Παπακωνσταντίνου έκανε κριτική στην πολιτική που ακολούθησε η Ελλάδα στο Μακεδονικό τα τελευταία χρόνια. Δεν άντεξε όμως και 'ριξε την κουτοπονηριά του: *Ήταν στραβή η πολιτική μας στο θέμα αυτό, αφού έπρεπε να τους αντιμετωπίσουμε (τους Σκοπιανούς) ως δύο εκατομμύρια συγγενείς που μπορούμε να αναζητήσουμε και να τονίσουμε την υποβόσκουσα ελληνική συνείδηση τους.*

* Πάλι τον Καύκον ήπιες, πάλι το νου απώλεσες, Μιχαλάκη.

⇒ Ποιος γλύπτης λέτε ότι πήρε με απευθείας διάθεση τον ανδριάντα του Μεγαλέξαντρου για την Πέλλα; Μα φυσικά, ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος. Μπορεί να μη γνωρίζετε το γλύπτη, από όνομα όμως σκίζει. Μη μας πείτε ότι με τέτοιο αυτοκρατορικό όνομα, έχουν δικαίωμα ένστασης οι διαμαρτυρόμενοι συνάδελφοί του Αρμακόλας, Δομπούλας και Παρμακέλης;

* Επίθετα είναι αυτά ή ένα μπλιαχ!

Οπορτουνισμός...

συνέχεια από τη σελ. 6

αγαπημένη του έκφραση και εκεί στρέφει τα αιτήματά του και το κέντρο της πολιτικής του. Η διαφοροποίησή του δηλαδή δεν είναι ποιοτική από τον άλλο οπορτουνισμό.

Το ψευτοΚΚΕ και οι διαρρήχτες του "Μ-Λ ΚΚΕ", η Εποχή, το "Δίκτυο" και η πρόσφατα μεταμφιεσμένη σε Κόντρα ΣΑΚΕ βάζουν την υποταγή της ταξικής πάλης του αγροτικού προλεταριάτου στα συμφέροντα της "μεσαίας", όπως λένε, αγροτιάς, ενώ το ΝΑΡ πάει ένα βήμα πιο "αριστερά", υποτάσσοντας το προλεταριάτο στα συμφέροντα της "μικρής" αγροτιάς! Και αυτό στα λόγια, γιατί από πολιτική-πρακτική άποψη βρίσκεται πολύ πιο δεξιά στην υποστήριξη της "εξέγερσης των αγροτών" απ' ό,τι ο υπόλοιπος οπορτουνισμός.

Είναι χαρακτηριστική η ανακοίνωση της "Μαχόμενης Αριστεράς" που δημοσιεύτηκε στον τοπικό Τύπο της Θεσσαλίας. Σ' όλη αυτή την ανακοίνωση δεν υπάρχει λέξη για τους εργάτες γης, δεν υπάρχει λέξη για αιτήματα "ενίσχυσης των μικρών αγροτών με βάση τις κοινωνικές τους ανάγκες", ενώ οι αναφορές στη "μικρή αγροτιά" έχουν αντικατασταθεί με την υποστήριξη της διατήρησης της ταξικής θέσης των "φτωχομεσαίων".

Είναι χαρακτηριστικό το παρακάτω απόσπασμα απ' αυτή την ανακοίνωση: «Πρόκειται για αγώνα επιβίωσης, για τη φτωχομεσαία αγροτιά ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης και του συστήματος συνολικά που με τις επιταγές της ΕΟΚ οδηγούν στην εξαφάνιση χιλιάδες μικρά και μεσαία νοικοκυριά» (Προλεταριακή Σημεία, 7 Δεκέμβρη).

Αυτή είναι η διπλή γλώσσα του οπορτουνισμού. Όταν μιλάει στους "αγρότες" πρέπει να κρύψει την ταξική εκμεταλλευτική τους φύση, διευρύνοντας την "επαναστατική τους βάση" μέχρι και τη "μεσαία αγροτιά", ενώ όταν μιλάει στο "επαναστατικό κίνημα" παίρνει όλες τις "ταξικές προφυλάξεις". Οι μεσαίοι γίνονται μικροί, ενώ ανακαλύπτει και τους εργάτες γης!

Όμως σε μια χώρα σαν την Ελλάδα, όπου βασικά έχει ολοκληρωθεί ο καπιταλιστικός μετασχηματισμός στη γεωργία, όσο πιο μικρή ιδιοκτησία υποστηρίζεις να διατηρηθεί στη γη τόσο πιο οπισθοδρομικός γίνεσαι, γιατί, όπως λέει ο Λένιν, «*παρεμποδίζεις μάταια την κοινωνική εξέλιξη*». Με λίγα λόγια, όσο πιο ταξικός εμφανίζεται ο οπορτουνισμός μας τόσο πιο αντιδραστικός γίνεται.

Η υποστήριξη οποιουδήποτε κινήματος στην "αγροτιά" από την πλευρά του συνειδητού προλεταριάτου υποτάσσεται σε ένα βασικό όρο: **Στην ανάπτυξη της ταξικής πάλης στο χωριό.**

Ο Λένιν έλεγε: «*Ο όρος αυτός είναι το βασικό και κεντρικό σημείο της θεωρίας του επαναστατικού μαρξισμού στον τομέα του αγροτικού κινήματος. Το να παραδεχτείς αυτό τον όρο σημαίνει να παραδεχτείς πως και η εξέλιξη της αγροτικής οικονομίας, παρ' όλο το μέρδεμα και την πολυπλοκό-*

τητα της, παρ' όλη τη ποικιλία των μορφών της, είναι επίσης κεφαλαιοκρατική εξέλιξη, πως κι αυτή γεννά (όπως και η εξέλιξη της βιομηχανίας) την ταξική πάλη του προλεταριάτου με την αστική τάξη, πως ακριβώς αυτή η ταξική πάλη πρέπει να είναι το πρώτο και το βασικό μέλημά μας, πρέπει να είναι η λυδία λίθος με την οποία θα δοκιμάζουμε και τα ζητήματα αρχών και τα πολιτικά καθήκοντα και τις μεθόδους προπαγάνδας, ζύμωσης και οργάνωσης. Το να παραδεχτείς αυτό τον όρο σημαίνει να αναλάβεις την υποχρέωση και στο εξαιρετικά ακανθώδες ζήτημα της συμμετοχής της μικρής αγροτιάς στο σοσιαλδημοκρατικό κίνημα, να ακολουθείς σταθερή ταξική άποψη, να μην υποχωρείς σε καμία περίπτωση από την προλεταριακή άποψη προς όφελος των συμφερόντων των μικροαστών, αλλά, αντίθετα, να απαιτείς από το μικροαγρότη που καταπιέζεται και καταστρέφεται απ' όλο το σύγχρονο καπιταλισμό να εγκαταλείψει τη δική του άποψη και να αποδεχτεί την άποψη του προλεταριάτου» (στο ίδιο, σελ. 323).

Όλα τα αιτήματα του σοσιαλφασισμού, του τροτσκισμού και κάθε είδους οπορτουνισμού της "αγροτικής εξέγερσης" όχι μόνο δεν αναπτύσσουν την ταξική πάλη στην ύπαιθρο, αλλά δυναμώνουν την κυριαρχία της αστικής τάξης, στηρίζοντας τη "δικιά τους άποψη", την ιερότητα της ατομικής ιδιοκτησίας πάνω στη γη. Αλλά όχι μόνο αυτό. Δυναμώνουν την κυριαρχία της πάνω στο αγροτικό προλεταριάτο, πλουτίζοντας ιδιαίτερα τη μεγάλη αστική αγροτική τάξη μέσα από επιδοτήσεις, ενισχύοντας δηλαδή τις μορφές της δουλοπαροικίας μέσα στην αγροτική παραγωγή.

Γι' αυτό δίπλα στα αιτήματα της "αγροτικής εξέγερσης" των "φτωχομεσαίων" βρίσκεται ο "αντισημίτης κι ο μεγαλοκτηματίας, ο εθνικιστής και ο ναρόντικος, ο σοσιαλρεφορμιστής κι ο "κριτικός του μαρξισμού". Δηλαδή το ψευτοΚΚΕ, ο Έβερετ, ο Τσοβόλας, η "Χρυσή Αυγή" και όλος ο οπορτουνισμός!

Όλοι αυτοί, αφού "αργάσουν το πετσό" του μικροαγρότη, θα τον στείλουν στο συνειδητό προλεταριάτο για να παλέψει για την πραγματική του απελευθέρωση.

Δίπλα στον εργάτη γης, σε ένα ενιαίο μέτωπο στο χωριό, ενάντια συνολικά στην αγροτική αστική τάξη.

Το συνειδητό προλεταριάτο μπορεί να υποστηρίξει τη φτωχή αγροτιά που καταστρέφεται μόνο πάνω στη δική του άποψη. Πάνω δηλαδή στην κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας και στην υπεράσπιση των κοινωνικών αναγκών αυτών που καταστρέφονται από την αντικειμενική πρόοδο που φέρνει η ανάπτυξη του καπιταλισμού στη γεωργία. Κέντρο αυτής της πολιτικής, αυτό δηλαδή που χαρακτηρίζει την επανάσταση από την αντεπανάσταση στην ύπαιθρο, δεν μπορεί να είναι άλλο από το κίνημα εκείνο που αναδεικνύει σε καθοδηγητική δύναμη στην ύπαιθρο το αγροτικό προλεταριάτο, ελληνικό και ξένο.

Παρακάτω δημοσιεύουμε την αφίσα που κόλλησε η ΟΑΚΚΕ για τα μπλόκα

ΟΧΙ ΣΤΑ ΜΠΛΟΚΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Πολιτικό πραξικόπημα του αντευρωπαϊκού
μεσαίωνα με επικεφαλής το ρωσόδουλο
ψευτοΚΚΕ

Καμιά μειοψηφία δεν έχει το δικαίωμα να επιβάλει τη θέλησή της με τη βία στο λαό, κι ακόμα περισσότερο να τον χρησιμοποιεί σαν όμηρο για την επίτευξη των δικών της ιδιαίτερων στόχων παραλύοντας μια ολόκληρη χώρα.

Πίσω από τα μπλόκα δε βρίσκεται βασικά ο λαός που πραγματικά υποφέρει ούτε οι φτωχοί αγρότες ούτε οι εργάτες ούτε οι φτωχοί υπάλληλοι, αλλά ό,τι πιο αντιδραστικό υπάρχει σ' αυτή τη χώρα. Πρόκειται για τις δυνάμεις που θέλουν να μετατρέψουν την Ελλάδα σε χώρα τύπου Σερβίας και Ρουμανίας, κάτω από τη δυνάστευση της νεοσοβιετικής Ρωσίας. Επικεφαλής τους είναι οι ρωσόδουλοι σκοταδιστές του ψευτοΚΚΕ και δίπλα τους οι εκοφίτες-χίτες της εβερτικής ΝΔ, ο εθνικοσοσιαλιστής Τσοβόλας κι οι μεταμφιεσμένοι "κνίτες" του ΣΥΝ. Δεν είναι τυχαίο που οι ναζιστές της "Χρυσής Αυγής" είναι φανατικοί υπέρ του αποκλεισμού των δρόμων.

Οι σκοταδιστές στηρίζονται κύρια στην πλούσια αγροτιά και τραβάνε πίσω τους και μερικά χτυπημένα τμήματα της μεσαίας αγροτιάς που της τάζουν ψίχουλα. Γι' αυτό τα αιτήματα των στραγγαλιστών των εθνικών δρόμων είναι ραμμένα στα μέτρα της πλούσιας αγροτιάς, αφού δε βάζουν αποζημιώσεις μόνο για το μικρό και μεσαίο κλήρο, αλλά κατά στρέμμα.

Ο νέος μεσαίωνας θέλει να βγάλει την Ελλάδα από την Ευρώπη. Γι' αυτό αποδίδει σ' αυτήν την οικονομική κρίση και εξαθλίωση του λαού. Η αλήθεια όμως είναι ότι αυτός ο μεσαίωνας είναι ο ίδιος ο βασικός υπεύθυνος για την καθυστέρηση της χώρας. Γιατί αυτός με την ξενοφοβική, εθνικιστική και μιλιταριστική του πολιτική έχει φορτώσει τη χώρα με τους υπερεξοπλισμούς, στηρίζει τη σάπια κρατική γραφειοκρατία και το καθεστώς της μίζας, υπονομεύει το συνεταιριστικό κίνημα και τον εκσυγχρονισμό της γεωργίας, σαμποτάρει και κλείνει τη βιομηχανία με ταξικά (όπως τώρα με τον αποκλεισμό των δρόμων) και οικολογικά προσχήματα, ενώ προστατεύει μια νέα, φιλορώσικη ολιγαρχία τύπου Κόκκαλη και ευνοούν μόνο τα έργα που εξαρτούν τη χώρα από τη Ρωσία (φυσικό αέριο-αγωγός πετρελαίου).

Με το κλείσιμο των δρόμων ο νέος Μεσαίωνας, με επικεφαλής το ψευτοΚΚΕ, απαιτεί εν είδει στρατιωτικού πραξικοπήματος τη συντριβή της πολιτικής σύγκλισης με την Ευρώπη και την υποταγή όλης της χώρας σε μια μικρή κλίκα πραξικοπηματιών με συνδικαλιστικό μανδύα.

ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟ ΛΑΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΟΚΥΨΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΤΕΣ

ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΗ ΦΤΩΧΗ ΚΑΙ ΜΕΣΑΙΑ ΑΓΡΟΤΙΑ που είναι χτυπημένη, όπως στην Καρδίτσα, να υπερασπίσουν το ψωμί τους μέσα από δημοκρατικές μορφές πάλης σε σύγκρουση με τις δυνάμεις του νέου μεσαίωνα και να παλέψουν για την ειρήνη, την ανάπτυξη και τη συμπόρευση με τη δημοκρατική Ευρώπη.

